NUMĂRUL 1

PROLIFE

IUNIE
BUCUREȘTI
2012

CU NOUA TEHNICĂ MAI MULT FĂT EGAL MAI PUȚINĂ FEMEIE - J. MAHER

"Din feminism au izbucnit revoluția sexuală, lesbianismul, mișcările protestatare ale tinerilor hippy, cu consecințe dezastruoase privind pruncuciderea (legea dreptului la avort), homosexualitatea, concubinajul și distrugerea familiei."

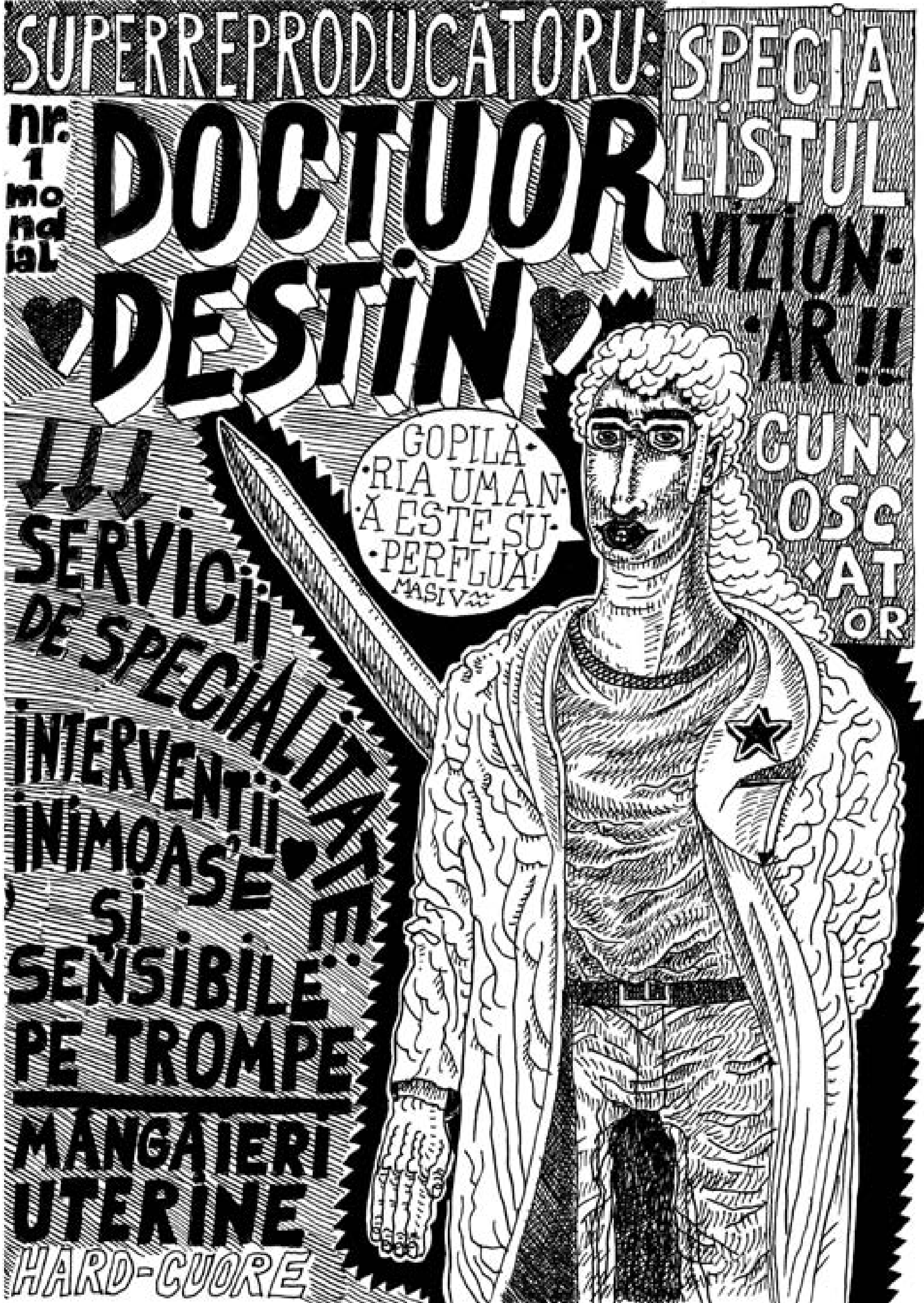
"Feminismul, ca vlăstar otrăvit al masono-iluminism-comunismului, e un fel de magie a ielelor pătrunsă în mintea femeilor creștine, năucind, prin contaminare și mintea bărbaților creștini, așa de rău, încât toți, de-a valma, îl uită pe Hristos, se dezbracă de viața veșnică și se aruncă, robi, în brațele Satanei."

CREDINȚA ORTODOXĂ

"Eu cred că înmulțirea avorturilor este un vârf de lance îndreptat împotriva poporului nostru și împotriva credinței noastre. Pentru că, observați, tehnica avortului și celelalte tehnici opritoare de la viață vin din Occident. Înainte, această tehnică a împuținării neamului venea de la Istanbul."

"Nu putem predica contra avortului prea mult, pentru că ne pierdem femeile din biserică."

PREOT NICOLAE TĂNASE

GLOSAR DE TERMENI

ANIMISM teorie conform căreia obiectele și fenomenele naturale au spirite.

ANATOMO-POLITICA CORPULUI UMAN pe lângă biopolitica populației, este unul din polii biopoliticii, și în acord cu Foucault, primul din cele două care se formează. Ea operează la nivelul individului (în opoziție față de populație ca întreg) într-o încercare de a mecaniza și disciplina corpul. "Centrată pe corp ca mașină" anatomo-politica își propune să asigure "disciplinarea, optimizarea capacităților, extracția forței sale, și creșterea în paralel a utilității cu cea a docilității [și], integrarea sa în sisteme de control eficient și economic". (Foucault).

ANTROPOCENTRISM sistem de teorii, credințe și practici care privilegiază oamenii față de oricare alte organisme, filozofie care justifică dominația naturii de către om.

BIO-CETĂȚENIE SAU CETĂȚENIE BIOLOGICĂ
• descrie despăgubiri și revendicări individuale sau colective făcute de populații afectate, dar și exploatarea politică a acestor daune în scopuri naționaliste. (Adriana Petryna *Viața expusă: cetățenie biologică după Cernobîl*, 2002)
• biocetățenia ca mutație supra-națională și îndepărtare radicală față de ideile de cetățenie socială localizate național care au predominat în Europa de vest de la mijlocul secolului XX, în momentul în care biotehnologia face posibile noi idei cu privire la ceea ce înseamnă să fii o ființă umană. Biocetățeanul este aici privit ca un obiect de consum exploatabil din punct de vedere biotehnologic, care poate fi remodelat fizic prin "tehnologii de augmentare" sau consum de noi produse psihofarmaceutice. (Nikolas Rose și Carlos Novas, *Global Assemblages*, 2005).

BIOMORFICUL (il biomorfico) termen recuperat de la Kurt Goldstein de către Matteo Pasquinelli care își propune să depășească maniheismul agambenian - viață nudă versus putere suverană. Biomorficul este introdus contra tendințelor transcendente de biopolitcă în scopul recunoașterii forțelor anormale și normative ale viului. Pentru Goldstein organismul sănătos nu este definit prin normalitate ci prin normativitate; capacitatea de a inventa continuu noi norme (și a le submina pe cele vechi pe care el le-a instituit) ca să poată să-și adapteze viața la condițiile de mediu.

CYBORG organism hibrid incorporând elemente biologice și electro-mecanice.

ECTOGENEZĂ (din greacă ecto, "afară", și genesis) gestație într-un pântec artificial, precum creșterea unui embrion sau făt în afara corpului mamei, sau creșterea bacteriilor în afara corpului gazdă.

FEMINISM CORPORAL teorie feministă centrată pe corp ca termen, ca teren de contestație într-o serie de confruntări economice, politice, sexuale și intelectuale, un corp creat prin funcționarea unor sisteme sociale prevalente de reprezentare, sens și semnificare. Este o teorie care încearcă să meargă dincolo de binarele problematice: minte/corp, sex/gen, cultură/natură, rațiune/pasiune care valorizează anumiți termeni (minte, rațiune, cultură) și devalorizează pe restul (corp, pasiune, natură).

FORMĂ-DE-VIAȚĂ [form-of-life] concept folosit de Giorgio Agamben pentru a diferenția formele de viață produse de sistemul actual bazat pe puterea suverană care generalizează starea de excepție și care crează viață nudă [bare life] ca normă de forma-de-viață care ar fi acea viață pentru care miza ar fi viața însăși.

FRECAT OBRAZUL (pressing the flesh) sau **PUPAT DE BEBELUȘI** (kissing the babies) metode ipocrite din timpul unei campanii politice.

GENO-CENTRISM atunci când în anii '50 ADN-ul devine cea mai importantă moleculă a entităților vii, introducând o viziune statică și lineară care împarte organismele în genotip și fenotip. Geno-centrismul culminează în reducționismul genetic și teoria genei egoiste în care tot organismul viu (dezvoltare, organizare și evoluție) este redus doar la nivelul genetic.

HOMEBIRTH / NAȘTERE ACASĂ fuziune de cuvinte folosită de moașe și femei bazată pe un ethos care conține sensul pe care îl acordă moașele și femeile modului în care "nașterea acasă" construiește locul care adăpostește și modelează nașterea, cât și actele și emoțiile celor implicați la naștere.

ISTORIE RECURENTĂ noțiunea că există "mai multe trecuturi, mai multe forme de conexiune, mai multe rețele de determinare, mai multe teleologii, pentru una și aceeași știință, în timp ce prezentul ei suferă schimbări: astfel, descrierile istorice sunt ordonate în mod necesar de starea prezentă de cunoaștere, ele cresc cu fiecare transformare și nu se desprind niciodată de ele însele. (Foucault / Canguilhem, *Normalul și patologicul*, 1991).

LIVOR MORTIS (latină: livor - "culoare vinețe", mortis - "a morții") lividul postmortem, hypostasis (greacă: hupo, adică "sub, dedesubt"; stasis, adică "stând"), este unul din semnele morții.

MNA Mișcarea pentru Nașteri Alternative

NECRO-AUTONOMIE moartea ca soluție în fața sclaviei și iobăgiei externe, sau zombificarea vieții de zi cu zi, morții-vi care necesită cea mai extremă formă de emancipare (Gary J. Shipley).

NECRO-ECHILIBRU moartea ca soluție față de sclavie și iobăgie interioară, angoasă rezultată din incapacitatea revenirii comfortabile în viața de zi cu zi. (Gary J. Shipley)

NECROPOLITICĂ / NECROPUTERE concepte puse în circulație de Achille Mbembe pentru a completa și chiar a înlocui termenul de biopolitică/bioputere folosit de Foucault. Necropolitica descrie felul în care operează puterea azi, subjugând viața morții. Armele (fie directe, prin intervenții militare, fie prin perpetuarea unor condiții socio-economice precare) sunt folosite pentru crearea de lumi ale morții și de noi forme de existență socială în care populații vaste sunt supuse la condiții de viață, iar central devine statutul acestora de morți-vii.

NECROCAPITALISM este un termen derivat din cel de necropolitică, accentuând faptul că sistemul global capitalist actual este promotorul necropoliticilor prin ilegalitățile sociale și economice pe care le crează.

PLATFORME BIOMEDICALE o platformă extinsă de practici care leagă diferite spații de laborator, clinice și publice, în care se mențin corpurile pacienților, mostre derivate din aceste corpuri, rezultatele analizelor mostrelor, precum și entitățile clinice care le administrează, tot acest complex funcționând coerent de-a lungul unor spații disciplinare, tehnice și arhitectonice variate. (Cambrosio & Keating, *Platforme biomedicale*, MIT Press 2003).

REDUCȚIONISM concepția că fenomenele pot fi explicate într-un mod simplu și, prin extensie, simplist.

SPECIISM discriminare și bias în favoarea propriei specii.

STS (Studii de Știință și Tehnologie) domeniu de cercetare care studiază modul în care valorile sociale, politice și culturale afectează cercetarea stiințifică și inovația tehnologică, și cum acestea, la rândul lor, afectează societatea, politica și cultura.

BIOLOGIA SISTEMICĂ vrea să integreze genomica, proteomica, transcriptomica, metabolomica și fiziologia celulară; este o strategie de cercetare care vrea să fie o alternativă la reducționismul genetic. Este o abordare care privește organismele vii ca sisteme complexe care se auto-organizează și în care genele nu mai dețin locul central.

VITALISM teorie în mare parte discreditată conform căreia fenomenele posedă un spirit vital peste și deasupra unor calități care pot fi descrise mecanicist.

PRIVATE EYE / PUBLIC ENEMY

FILE DIN POVESTEA RĂZBOAIELOR VIEȚII

Angoasa ontologică a generației decrețeilor (oare pe mine m-a vrut mama sau am fost doar un accident) naște azi noi mercenari locali care se racordeaza la o rețea globală de războinici ai veții. Această publicație își dorește să extindă domeniul luptei, și folosindu-se de tehnici noi de vizualizare să ilustreze cine sunt adevarații inamici în luptele Pro-Life.

Poate că în România post-decret subiectul avortului părea clar tranșat: avortul la cerere a fost un drept al femeilor de la sine înteles, de neatins, conferit de "Revoluție", un fel de recompensă revoluționară acordată femeilor. Dreptul femeilor "mature / căsătorite / mame / cu venit sigur" de a decide câți copii doresc să aibă a fost însă și o tema puternic speculată de curentul anticomunist, o dramă comună care ne-a permis tuturor să fim direct sau indirect participanți / victime ale "dramei" / "ororii" / "abuzurilor" ceaușiste.

ÎN ULTIMII DOI ANI, UN NOU CURENT DE IDEI, UN DISCURS PRO-LIFE ȘI ANTI-AVORT ÎȘI FACE SIMȚITĂ PREZENȚA. O ALIANȚA DE ACTIVIȘTI ANTI- AVORT, POLITICIENI POPULIȘTI, MONAHI ORTODOCȘI ȘI CONSERVATORI NAȚIONALIȘTI EXPUN PUBLIC O NOUĂ PROBLEMĂ URGENTĂ A ȚARII – AVORTUL.

Dreptul la avort este subiect de convulsii naționaliste, de panică morală, în care dispariția nației este juxstapusă cu egoismul femeilor "noastre" moderne / de carieră / de success care l-au pierdut pe Dumnezeu și în același timp refuză să-și mai îndeplinească datoria față de patrie. Ziariști și comentatori identifică peste douăzeci de milioane de eminești și brâncuși pierduți avortului și înlocuiți cu populație romă, o altă sperietoare de paie ce rezonează cu rasismul și anti-țiganismul multora. Cifrele sunt reluate și discutate în întâlniri politico-economice în care se afirmă că o scădere demografică ne va afecta economia și batrânii țării își vor pierde pensiile câștigate după o viață de muncă dedicată patriei.

Faptul că mulți tineri sunt șomeri sau nu au access la școală nu mai contează în argumentație, la fel și faptul că pensia este de multe ori o formă de a scăpa de șomaj. Unii medici - recent pătrunși de evlavie și reconvertiți către conștiință prin broșurile unei organizații fundamentalist creștine de import, numită cum altfel decât Pro-Life - refuză să mai facă avorturi în anumite perioade (religioase) ale anului. În țară aceeași organizație conduce în fiecare an în duminica de dinainte de Paști marșuri pentru drepturile nenăscuților, bine cădelnițate de arhiepiscopi. În școli educația sexuală se predă mai nou după metoda complet falimentară a abstinenței, în timp ce femei politicieni, ce susțin că reprezintă femeile, se raliază fără reținere unor platforme conservatoare, precum Fundația Creștin Democrată, pentru a vorbi despre limitarea dreptului la avort, invocând importanța familiei și a respectului pentru viață.

În viața publică întâlnim din ce in ce mai multe manifestări de tip manipulator sentimental, în care la ore de tele-isterii se pronunță sentințe morale: țara este în pericol iar principalele vinovate sunt femeile – mai ales cele tinere și fără de prunci.

Avortul este punctul de plecare pentru a explora o serie de tensiuni și presiuni ce marchează viața femeilor. Demersul nostru din paginile ce urmează este unul primordial investigativ – urmărim să descoasem ițe, culegem informații de interes public, analizăm imagistica, iscăm dezbateri.
Moștenirea comunistă care planează asupra temei va fi abordată doar tangențial, ca rămășiță / urmă / traumă care definește contextul de azi. Pentru noi este mai interesant să urmărim cum diferite forme de discurs, entități discursive, mobilizează această moștenire cu scopul de a manipula și exploata emoțional un auditoriu uneori complice, alteori naiv, dar mai ales avid de senzațional.

Lupta pentru viață se combate cu arme populiste diverse - antițiganism, panică morală, naționalism patriotard, dileme morale și criză economică. Bătăliile se dau în locații diverse: școli, biserici, parlament, media și spitale, iar combatanții sunt de diferite categorii sociale. De lipsit nu lipsesc decât femeile, invizibile ca subiecți politici non-materni și fără altă voce decât cea a primul țipăt de nou născut. În paginile acestui ziar ne-am propus să ilustrăm mai mult decât acest țipăt. Ceea ce este mereu relevant în legătură cu această temă este faptul că avortul nu este circumscris local.

ESTE O PROBLEMĂ GLOBALĂ, IAR GRUPURILE DE PRESIUNE, REȚELELE ȘI REȚETELE PENTRU ANIHILAREA SENTIMENTELOR FUNDAMENTALISTE, MISOGIN PATRIOTARDE ȘI CREȘTINE, TREC CU UȘURINȚĂ GRANIȚELE ROMÂNIEI.

DESPRE FEMEI ȘI AVORTURI ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ ȘI REPUBLICA MOLDOVA

Interviul a fost realizat de Simina Guga în mai 2012 cu o doamnă de 57 ani, care locuiește în Republica Moldova. Pornind de la subiectul avorturilor, aceasta analizează statutul femeii, pe baza unor cazuri individuale urmărite de-a lungul perioadei sovietice, dar și după obținerea independenței.

Aici avortul a fost tot timpul legal. Numai că lumea făcea pe ascuns pentru că se socoteau o leacă vinovați. Chiar daca la noi în sat nu era biserică, lumea își boteza copiii pe ascuns. Noi ne-am cununat după '90 când se dădea voie. Dar avorturile au fost tot timpul legale. Dupa aceea cand Moldova a devenit suverană și s-au adoptat toate legile astea pentru a face constituția, a fost mare zară când au vrut să adopte legea care permitea avorturile. Toate legile se luau din fosta RSSM cu oarecare schimbări. În constituția RSSM era scris că sunt permise avorturile. Și când au vrut să adopte în Moldova legea asta a fost mare zarvă, preoții toți se revoltau, erau împotrivă. Dar apoi au uitat de asta. Deci, avorturile nu au fost interzise, doar că atunci când au vrut să adopte legea asta în Moldova suverană, chiar în parlament erau mulți preoți. Și ei erau totalmente împotrivă. Dar până la urmă au reușit să o adopte.

Eu țin minte că nu eram căsătorită, eram la Bălți și la un moment dat vine Sima cumnata și zice: "mă duc". Ea s-a dus la avort, dar își lua certificat de la medic cum că s-ar fi dus pentru altceva. Parcă era un fel de rușine să te duci la serviciu cu o foaie pe care scria că te-ai dus să faci avort. Dacă aveai niște cunoștiințe îți luai o foaie cum că te-ai dus pentru altceva. Era un fel de rușine. Eu nu știu de ce era această rușine, dar era. [...] Nu vedeți acuma cum e toată zarva asta [introducerea conceptului de orientare sexuală în definiția discriminării], "că o să ne umpleți Moldova de homosexuali, că noi am avut părinți care au făcut copii", te sperii de ce e acolo.

Conversație la telefon cu sora mai mare, în vârstă de 67 de ani, despre contracepție și avort

- Tu tot timpul cât ai trăit cu bărbatul tău luai contraceptive. Și cum le luai, cu rețetă sau pe blat? Te duceai la farmacie liber și le luai, da?
Da.
- Avortul în perioada sovietică nu era interzis dar știi tu de ce era rusinea asta, de ce toată lumea se ducea pe blat, pe la medici, știi care era motivul? Eu stiu că se duceau la avort și veneau cu foaia de boală. În Romania au fost persecutați, dar la noi nu a fost interzis. Poate era motivul că femeia nu vroia copii și făcea pe ascuns pentru ca bărbatul să nu afle. De ce se duceau femeile să facă pe ascuns? Pentru că bărbații erau totalitari, tot timpul au fost. Erau alte probleme... bătăi. Daca ea îi spunea că vrea să se protejeze, risca, pentru că el poate mergea la alte femei care îl primeau liber. Era o frică de bărbat.
- Nu au avut în vedere să satisfacă dorința femeii, nu și-a bătut nimeni capul că te distrugi, că ai dreptul să faci aia sau aia. Era acest drept prin lege, pentru ca Moldova să nu fie prea mult populată, din cauză că era sărăcie. Un alt motiv pentru care femeile se ascundeau de bărbați este pentru că erau unii derbedei care puteau să îți spună că nu era al lor copilul. Iar femeile chiar dacă încercau să sa spele, să se protejeze, tot ramâneau gravide. Și dacă erau derbedei care nu înțelegeau, puteau să o ucidă în bătaie spunând "dar eu te-am protejat, de ce ești gravidă?" Iar ele erau nevoite ori să-și facă singure cu niște aburi ori să se ducă pe ascuns și să facă asta. Era vorba de ignoranță sau indiferență. Așa a fost în toată perioada sovietică, nu găseai un barbat care să își bată capul de o biată femeie necajită. E o raritate întreagă să fie un bărbat care să se poarte frumos cu femeia.
- Mama noastră a avut avorturi?
- Nu a avut, a zis ca atâția copiii i-a dat Dumnezeu, atâția a făcut.
- Dar nu a vorbit de protejare, nu a vorbit de nimic.
- Era și o frică, că eu de exemplu dacă nu beam pastila, mă temeam să nu ramân gravidă. Și el ori trebuia să mă bată, ori să se ducă la alta. Dar eu nu vroiam nici una nici alta. Și toată viața am băut pastile. De la farmacie le luai liber.

Și nu putea să pună problema față de el ca există riscul să rămână însărcinată?

Nu îl interesa. Și eu nu știu bărbați din generația noastră pe care să îi intereseze așa ceva. Eu când am auzit că Oleg se duce la oraș și îi ia absorbante lui Mila a căzut cerul peste mine. Pentru că eu nu am auzit decât "na, ai grijă de copii", nimic mai mult. O prietenă îmi spunea că fata ei de 18 ani avea o profesoară tânără. Și o altă profesoară a întrebat-o când crede ea ca poate să înceapă viața sexuală. Iar ea s-a crucit și a zis "cum când, când te căsătorești!" . Ea s-a speriat de așa o întrebare. Na, despre ce educație vrei să vorbești la noi. Că acum puțin s-a mai dezghețat lumea. Dar era strict, doar atunci când te căsătorești. Era o rușine mare.

Erau multe femei care își creșteau copiii singure?

Nu este un lucru des întâlnit. Sunt excepții.

În cazul în care relațiile sexuale nu erau permise între parteneri, cum ajungeau cei doi să se cunoască?

O fată era vorbită foarte de rău dacă se auzea că se culcă cu cineva. Era rușine mare. Pe timpul nostru nu era comun nici între studenți. Mai existau relații sexuale, dar pe ascuns. [...] La un moment dat aveam oră de educație fizică și nu aveam pantaloni de training. Iar profesorul mi-a spus să iau niște pantaloni pe care îi avea în plus. Apoi mă gândeam cu teamă că, pentru că am purtat pantalonii aceia, poate am rămas gravidă. Beznă. Nimic nu se vorbea în școală sau în familie despre asta.

Ce se discuta informal, pe ascuns?

Absolut nimic nu se discuta. Eu una nu știam nimic.

Cât de repede se căsătoreau oamenii?

Păi uite, eu m-am căsătorit după o lună jumate.

Cum era văzut divorțul?

Mătușa Maria de ce nu s-a despărțit de Dima? Pentru că mama lui i-a spus că "așa ți-a dat Dumnezeu, așa trăiești". Era o rușine să divorțezi. Femeia trebuia să se supună și tot. Trebuia să rabzi.

Erau și bărbați care vroiau să divorțeze?

Se considera că pentru bărbați, căsătoria nu înseamnă nimic. Chiar dacă o femeie rămânea gravidă fără să fie căsătorită, vina era numai a ei pentru că s-a culcat cu un bărbat. Bărbații aveau prioritate. Era și o vorbă "până cățeaua nu ridică coada...". Nu era o problemă să divorțezi, era ușor. Au mai fost divorțuri și înainte de '90.

Ce se întâmpla cu avorturile?

Unele femei se ascundeau când făceau avort ca să nu afle bărbații lor care ar fi putut crede că ea se ascunde pentru că a rămas gravidă cu altcineva. Și să te bată acasă pentru că nu vrei să faci copilul. Femeia poate se gândea că are prea mulți sau că nu e fericită cu el pentru că are apucături, dar el gândea altfel... că femeia a umblat cu altul. Un cunoscut a plecat să lucreze la lemne pentru doi ani și acolo a trăit cu o femeie cu care a făcut și un copil. Când s-a întors acasă, soția lui a trebuit să îl primească. El trimitea bani acelei femei, iar soția lui trebuia să se supună pentru că la bărbat se putea. Doar femeia nu avea voie să facă așa ceva.

Știți și cazuri în care o femeie căsătorită avea amanți?

Da, erau cazuri. Dar pe femeile acelea toată lumea le vorbea de rău. Foarte multă lume pune vina pe femeie că e ninformană, că nu se satură niciodată, dar în multe cazuri femeile își înșelau bărbații pentru că nu se simțeau bine cu ei. Divorțul nu era acceptat de societate, cum era și cazul de care vorbisem înainte când soacra îi spunea fetei că trebuie să rabde pentru că așa a vrut Dumnezeu.

Dar de ce aveau părinții atât de mult de spus?

Nu știu de ce. Eu cu mintea mea de acum zic "doamne, eu să văd că bărbatul meu își bate joc de mine și copilul meu, îi spun să iau copilul și să îl cresc, iar el să își caute fericirea". Dar atunci era rușine să se despartă cuplurile. Violența în familie și modelul acesta bărbătesc la țară este la fel. Chiar și pe vremuri erau femei care trăiau libere, sau cel puțin atât cât le lăsa comunitatea, fără să fie sub papucul bărbatului.

Chestia cu copiii era o povară și pentru bărbați?

Nu era o povară pentru ei pentru că ei nu își băteau capul de cum sunt crescuți acei copii. Eu când îi spuneam soțului meu că vreau o fetiță el îmi spunea că "nu-mi trebuie mie fete, pentru că țara are nevoie de soldați". Înainte se trăia ușor, nu te gândeai la bani. Aveam salariu de 160 de ruble și din banii aceia reușeam să și economisim. Cu mult mai ușor se trăia atunci decât acum. Cu trei copii ieseai la pensie la 52 de ani, iar cu cinci copii ieșeai la pensie la 50 de ani. Eu cu primul copil am stat acasă un an jumate iar cu ultimul copil am stat trei ani. Iar în concediul de maternitate nu primeai prea mult.

Era comun pentru femei să își facă control ginecologic periodic?

Depinde în ce domeniu lucrai. În perioada sovietică, de exemplu, învățătoarele și profesoarele făceau un control medical anual. Și atunci făceau și control ginecologic. Dar lumea care lucra la câmp nu făcea un control niciodată. Doar cei care lucrau direct cu alți oameni.

În perioada sovietică era răspândită practica de a naște cu moașă?

La noi în sat era punct medical și moașă. Toată lumea năștea în sat cu moașa până spre sfârșitul anilor '70. Pe urmă s-a făcut spital de sector și maternitatea cu medic ginecolog. S-a modernizat și toată lumea năștea acolo.

Femeile care sunt acum bătrâne vorbeau despre metodele contraceptive pe care le foloseau în tinerețe?

Cineva m-a învățat că după actul sexual te duci și urinezi, te scuturi și aștepți. După ce urinam, îmi contractam mușchii și mai stăteam puțin și vedeam cum curge sperma. Pe urmă tot timpul așa făceam și nu am mai rămas gravidă. Și cineva m-a sfătuit ca dacă faci sex de mai multe ori, după prima ejaculare să se ducă bărbatul și să urineze ca să se ducă ce a rămas.
O fată săracă de la noi din sat a născut un copil pentru că nu a avut bani de avort și l-a aruncat. Acum a mai născut încă un copil. Și îi spunea unei prietene că deși s-a protejat, tot a rămas gravidă. Iar prietena asta i-a spus: "știi ce face soțul meu? El m-a învățat că dacă dă drumul pe buric, sigur nu rămâi gravidă". Doamne ce am mai râs. A avut în vedere un act întrerupt, dar ea credea că dacă dă drumul pe buric, sigur nu rămâi gravidă.
Mai era o metodă să fierbi o cărămidă în căldare și să stai deasupra la aburi, iar apoi se pornea menstruația. O femeie a rămas gravidă și a băut niște picături de iod amestecate cu apă. Asta a declanșat o hemoragie strașnică de era să moară....au salvat-o la spital.

Dar dacă se putea face avort la spital, de ce încercau femeile aceste metode?

Păi îți spuneam că era o rușine. Nimeni nu aducea foaie de boală pe trei zile pe care să scrie că au fost la avort. Dormeau o noapte în spital și a doua zi mergeau la lucru ca să nu își dea nimeni seama că au fost la avort.
Mai erau niște pastile pe care trebuia să le bei în ziua în care trebuia să îți vină ciclul. Dar asta era doar pentru femeile care aveau ciclu regulat.

Cum a fost când v-ați hotărât prima oară să faceți avort?

Eu am născut primul copil prin cezariană și mi-a spus doctorița că cinci ani nu trebuie să mai rămân gravidă. Și eu știam că trebuie să merg la avort pentru că altfel îmi risc viața. Între primul și al doilea copil am avut vreo patru avorturi. Doctorița mea a făcut milioane de avorturi. Acum are vreo 70 de ani. Eu o sunam și doar îi spuneam că vin. Nu cred că a avut niciodată cazuri în care să moară cineva.

Și femeile cum știau exact când să facă avort? Care era termen maxim până la care se putea face avort?

11 săptămâni, așa se socotea. Eu când eram gravidă la un moment dat m-am dus la ea și credeam că sunt în 11-12 săptămâni. Dar ea când m-a consultat mi-a zis că sunt 13-14 și să ea nu se bagă la așa ceva. Și așa s-a născut Carolina. Soțul meu vroia băieți pentru că spunea că noi doi suntem urâți și fata o să fie urâtă.

Cum era ascuns avortul de bărbați?

Ei chiar nu aflau. Pe soțul meu nici nu îl interesa. Eu la un moment dat mi-am pus o spirală ca să nu rămân gravidă. Mi-a introdus-o doctorița și mi se părea că trebuie să merg crăcănată până se fixează. Vreo două luni nu am avut ciclu iar apoi a început să curgă foarte tare. Am vorbit cu o prietenă care mi-a spus că e normal să curgă mai mult dacă două luni nu mi-a venit deloc. Dar apoi am văzut că nu se mai oprește și mă simțeam rău de tot. Curgeau și cheaguri. Soacra mea mi-a spus că a avut la un moment dat un avort spontan și că au dus-o la spital cu căruța cu fân ca să o curețe. Când i-am spus ei că îmi curge rău de tot, ea i-a spus soțului meu să caute o mașină și să mă ducă de urgență la spital. Iar el nu a căutat mașină și am rugat pe altcineva să mă ducă. Acolo a venit doctorița și i-am spus să îmi pună o injecție sau ceva. Iar ea mi-a zis că ce ințecție să îmi mai pună, că să zic mersi că am ajuns până aici. Am fost gravidă în trei luni și am făcut avort spontam. Îmi curgea sânge din ce în ce mai tare pe zi ce trece. Am rămas gravidă și cu spirală. Și apoi nu mi-a mai pus pentru că aveam uterul prea mare și nu se prindea spirala. Doctorița mi-a zis că dacă nu veneam la spital în seara aia muream acasă. După ce m-a curățat le-a spus asistentelor să mă supravegheze ca să nu ies să caut o mașină de ocazie spre casă. Că eu așa făceam, mergeam la avort și apoi căutam o mașină de ocazie spre casă. Am sunat acasă și am rugat să vină după mine. A venit soțul meu să mă ia, iar pe drum spuneau niște glume și am mai râs și eu. Când am ajuns acasă i-am povestit soacrei ce s-a întâmplat, iar soțul meu mi-a zis să nu fac pe bolnava pentru că în mașină râdeam. El auzea toată povestea dar îi trecea pe lângă urechi. Faptul că am râs în mașină era pentru el dovada că nu am avut nimic.

Eu pe al doilea copil l-am născut spontan. Eram în spital și mă pregăteam pentru cezariană. Trecuseră trei ani de când am născut primul copil. Dar eu vroiam să nasc natural pentru că soțul meu îmi spunea: "închide gura că tu nici copii nu știi să faci!". Iar eu atât de tare mă supăram și am plâns foarte mult din cauza asta. Unde mergeam eu la Ștefan Vodă, doctorița nu m-a lăsat să nasc natural pentru că a spus că nu au trecut decât trei ani de când am făcut cezariană și nu pot să nasc așa. Eu am fugit din spital și am venit la Chișinău. Am sunat la ambulanță și le-am spus că am venit în vizită și că trebuie să nasc. M-a luat ambulanța și m-a dus la centrul pentru mame și copii și acolo au vrut să mă trimită la cezariană. Dar eu nu am vrut pentru că asta era scopul să îi dovedesc omului meu că eu pot să nasc. M-au dus la profesorul Paladi care a văzut că eram pregătită și a zis că pot să nasc. Mie mi-a părut bine. Îmi trecuse termenul și mi-au făcut injecții care să grăbească nașterea. M-au urcat pe masă și mi-au rupt apa. M-am dus în salon să aștept nașterea. Eu mă plimbam și am început să am dureri. La un moment dat am simțit "buh" în mine, după 20 de minute de când îmi rupseseră apa. Imediat am născut și s-a considerat naștere rapidă. După aceea mi-au băgat mâna în uter ca să vadă dacă nu s-a rupt. Toți se mirau că am născut natural. Primul meu copil a avut 4,6kg, al doilea 3,6 kg si ultimul 4,8kg.

PASAJE DIN JURNALUL DE VIAȚĂ AL UNEI DOAMNE

Pasaje dintr-un interviu realizat de Simina Guga în aprilie 2012 cu doamna Judith Ardeleanu (81 de ani), fost medic și cercetător la Institutul Cantacuzino, actual rezident al căminului de bătrâni Moses Rosen din București.

• Când am intrat eu la facultatea de medicină în 1959 erau foarte multe femei. La fel de multe femei ca și bărbați. Se inițiase această teorie că fetele sunt mai grele la cap, dar trebuie să vă spun că nu erau cu nimic mai puțin inteligente decât bărbații. [...] Erau multe fete, colege de-ale mele care nu îndrăzneau să răspundă, erau timide. Aveau un anumit complex al sexului care ți s-a infiltrat fără voia ta și poate fară voia părinților, că un băiat e mai apreciat, iar dacă răspunde un băiat e mai voloros raspunsul lui decât cel al unei fete. Eu nu mai aveam complexe din cauza UTC-ului care mă trimitea în școli. Eu de atunci stiu să vorbesc în public.

• Eu de când eram mică îmi doream să fiu băiat și îi reproșam mamei mele că nu m-a făcut băiat. Aveam 5-6 ani și am observat că toată viața lor bărbații iau decizii, ei hotărăsc în familie, ei organizează, ei au mai multe drepturi în societate. Ei pot să aibă și zece amante, iar o femeie pâna nu demult nu avea voie să aibă niciunul. Trebuia să fie numai a soțului. Era un fel de sclavagism treaba asta. Plus un amănunt: băiatul când face pipi, scoate pulica și face la un pom, pe cand fetița trebuie să își dea jos chiloții și o vede toată lumea că ea face pipi. Argumentele mele erau de valori total diferite, dar pentru mine aveau aceeași valoare. Iar mama zicea: "stai liniștită că la 20 de ani ai să fi băiat". "Păi cum am să fiu băiat?". "Iți explic eu mai târziu". Când am ajuns la 17-18 ani m-a intrebat "vrei să mai fi băiat?". "Nu mai vreau, vreau să fiu fată, vreau să fiu frumoasă, vreau să mă curteze băieții, să roiască în jurul meu... și așa s-a terminat drama".

• M-am măritat foarte tânără. Asta a fost prima greșeală. Eu aveam 18 ani și el 18 jumate. Așa era educația comunistă, că dacă vrei să ai și relații sexuale cu fata pe care o iubești, trebuie să o iei și de nevastă. Dar nu aveam nici o sursă de venit. [...] Am divorțat exact când am terminat eu facultatea și am intrat pe leafă.

• Eu am vrut să fac obstetrică ginecologie. Dar nu am putut, sau am zis eu că nu se poate. Aveam un mare avantaj că aveam mână mică. Dar aveam și un mare dezavantaj: că eram foarte mică și ca să ajung la masa de operație trebuia să mă urc pe un scăunel, iar asta era prea caraghios. Și atunci am zis să mă îndrept spre altceva și am ales să fac ceva cu copii. În chirurgie și în obstetrică foarte mulți sunt bărbați. Bărbații sunt mai voinici, iar ca să scoți un copil din burta unei femei trebuie să tragi bine de copilul ăla. Nu e ușor. E o muncă fizică. Chirurgia e o muncă absolut istovitoare și trebuie să ai un anumit calm pe care de regulă îl au bărbații șii nu femeile. Femeile sunt mai emotive. Bărbații sunt mai reci și pot sa actioneze rapid. Pentru că în chirurgie trebuie să acționezi rapid și nu ai timp de gândit.

• Teza mea de doctorat era despre rolul anaerobilor în avortul septic. Și mergeam în spitale pentru a asista la avorturi. Femeile nu erau chiar proaste. Își provocau un avort incomplet. Important era să producă hemoragie, cu o radacină de mușcată, cu orice. Chemau salvarea și erau internate urgent la ginecologie. Medicul își dădea seama că e un avort septic incomplet, îi făceau chiuretajul, îi dădeau antibiotice cu spectru cât mai larg și vindecau pacienta. Era o metodă ca să scape de copil. Asta făceau femeile inteligente. Altele ziceau că l-au omorât, cu moașe cu nu știu ce, dar nu scăpau. Multe mureau acasă cu infecții pentru că jumatate de făt rămânea în uter și femeia nu își dădea seama. Erau diverse metode. În primul rând, acționau foarte mult aceste moașe care încercau diverse metode pentru că toate instrumentele chirurgicale le fuseseră confiscate. Cu diferite instrumente improvizate făceau avorturi, însă foarte rar reușeau să golească complet uterul și femeia să aibă o imunitate destul de bună încât să scape de infecție și să supraviețuiască. Multe din aceste femei ajungeau până la urmă la spital și la concluzia că e cel mai bine să facă un avort incomplet ca să ajungă să li se facă chiuretaj. Când ajungeau pe masa de operație, la birou stătea securistul care nota tot și o interoga: "ce ți-ai făcut? cine ți-a făcut" "singură mi-am făcut", "fii atentă că dacă minți ajungi la pușcărie și tu și aia care ți-a făcut". Era o situație absolut groaznică și femeile erau interogate pe masa de operație. Pe de altă parte erau mulți copii care se nășteau totuși, cu malformații provocate de încercări de avorturi neștiințific făcute.

• Eu nu am făcut un avort septic. Am rămas gravidă și am trecut printr-o comisie care accepta chiuretajul terapeutic la femeile care aveau contraindicații de a ține sarcina. Eu m-am născut cu o megavezică urinară și asta era indicație de întrerupere a sarcinii. [...] Cu drept de avort erau numai femeile cu probleme medicale sau cele care aveau deja 4 copii. La astea mergea foarte simplu pentru că veneau cu certificatul de naștere al copiilor și le lăsau [...] M-am dus la Filantropia și un coleg de-al meu mi-a făcut chiuretaj. Securistul era și el acolo.

Mai era o chestie care era pur și simplu din sadism: chiuretajul se făcea fără anestezie. Ca femeia să nu uite și să nu repete. Și în cazul meu a fost fară anestezie. Putea să iți facă anestezie în venă sau anestezie locală, dar am zis să îmi facă fără ca să nu aibă colegul meu complicații. Și am suportat, strângeam din dinți și îl strângeam pe ăsta de pulpe, îl ciupeam. Și securistul, care stătea la birou și se uita în curul meu, mă intreabă "și domnișoară, cum ați rămas gravidă?" "domne, hai că îți povestesc când cobor de aici pentru că acum am dureri prea mari. Dar pe scurt, cam așa cum rămân toate femeile: întâi se regulează și apoi rămân gravide. Dacă nu știai lecția asta până acum, ți-o spun eu."

Dar erau și mulți din ăștia care nu vroiau să participe, nu vroiau să asiste la chiuretaj. "Domnule doctor, eu nu vreau să intru, nu vreau să particip, eu sunt emotiv!" "Domnul securist, tovarășe, vă rog din suflet pentru că nu pot face chiuretajul daca nu stați și dumneavoastră aici. O să stați cu spatele dar să fiți prezent și să scrieți acolo în procesul verbal că ați fost acolo." Au fost niște situații groaznice, ai zice că asta s-a întâmplat în societatea feudală, dar s-a întâmplat în societatea foarte avansată, cum ziceau ei, societatea ceaușistă, care ziceau ei că e comunistă. A fost teroare.

• Generația de copii care totuși s-au născut după decretul de interzicere a avorturilor s-au numit decrețeii. Cum erau generația de copii cu cheia de gât. Ăștia erau copiii care în vremea războiului veneau de la școală, mama era la serviciu, trebuiau să aibă cheia, să descuie ușa, să își încălzească de mâncare și să spele vasele, să pună toate vasele la loc și apoi să își facă singuri temele pentru că părinții erau la lucru. Apoi a urmat generația decrețeilor.

Acești decreței s-au născut după decret, unii cu aprobări făcute așa și așa, sau deloc, care mereu s-au simțit terorizați de ideea că cineva nu i-a vrut. Ei deveniseră într-un fel bolnavi psihic, pentru că părinții nu i-au vrut. Majoritatea creșteau în familii dar erau multe familii dezorganizate, femei care nu aveau bărbat. Presiunea pe femei era imensă.

• În relațiile de cuplu obsesia era "nu ne regulăm că rămân gravidă". O plăcere devenea teroare, o spaimă de a nu rămâne gravidă. [...] Băieții știau că ăsta este un mare curvar, dar eu habar nu aveam cum stă treaba. Deodată mă ia așa de mână și mă trântește pe jos și el deasupra mea gata să se deschidă la șlit. Și eu ce crezi că făceam în clipa aia? Calculam că dacă mă regulează... că precis nu scap neregulată... dacă rămân gravidă sau nu. La un moment dat i-am dat un picior în burtă și am urlat groazic. S-a speriat și el și nu a apucat să intre în acțiune. Mi-am luat geanta și am fugit.

• Pe vremea comunisumului se făceau periodic controale ginecologice obligatorii. Era o rețea întreagă de polițiști care urmăreau contacții. Femeia care avea o boală venerică trebuia să spună cu cine s-a culcat, îl prindeau pe ăla și îl tratau obligatoriu.

• Cu noua propunere legislativă, ne ducem puțin în trecut. Obsesia lor este că în momentul de față populația este îmbătrânită, nu se nasc copii, oamenii nu mai vor să facă copii. Vor să interzică avortul, dar se va repeta același lucru. Vom fi la fel de criminali cum a fost Ceaușescu. Au fost foarte multe femei în România care au murit din cauza acestui avort septic.

STIAȚI CĂ...?

• Primul ministru maghiar, Viktor Orbán, a fost "înfuriat" de încurajarea UE pentru licențierea pilulei abortive în Ungaria. Profesorul de drept constituțional, Gábor Jobbágyi, a menționat că pilula buclucașă încalcă noua Constituție Pro-Life, în care viața este protejată de la concepție. Chiar dacă pilula a fost licențiată la presiunile UE, nu va intra în farmacii, au asigurat reprezentanții Ministerului Sănătății.

• În susținerea interzicerii avortului, primul ministru turc, Recep Tayyip Erdoğan, a declarat: "Fiecare avort este un Uludere" (Masacrul de la Uludere a avut loc în 28 decembrie 2011 când au fost omorâți 34 de tineri kurzi într-un raid aerian al armatei turce).

• În centrele de plasament din România trăiesc aproximativ 20.000 de copii. Jumătate dintre cei care au atins vârsta școlară nu sunt înscriși într-o formă de învățământ, iar 10% dintre copiii instituționalizați sunt internați temporar în spitale de psihiatrie. Adopțiile nu sunt promovate în România, iar multe femei/cupluri nu iau în considerare posibilitatea de a adopta un copil decât în situația în care nu pot face unul.

INTERVIU CU O VIITOARE MAMĂ - RETROSPECTIVĂ ȘI INTROSPECTIVĂ

Interviu de Simina Guga

Am aflat acum 2 luni că sunt însărcinată. La început a fost puțin incert pentru că vedeam liniuța aia de pe test și nu știam dacă e clară sau neclară. În fine, până la urmă am fost la medic și am aflat că e cert. În momentul ăla am început să îmi pun întrebări, dar într-un alt mod decât îmi pun de obicei. Practic nu mă întrebam ce aș face dacă aș fi o mamă singură sau cum mi-aș schimba programul sau viața, ci mai mult de ce unii oameni aleg să aibă copii și alții să nu aibă. De ce se întâmplă avorturile sau ce se întâmplă în continuarea procreerii. Mi-am dat seama că ce s-a întâmplat în comunism când erai forțat să produci masă și să contribui la extinderea populației, acum când poți să alegi, alegi să acționezi. Dacă nu acționezi, lucrurile se întâmplă de la sine și se naște copilul, iar dacă îți folosești puterea, decizia, voința și libertatea, acționezi, faci ceva și nu se mai întâmplă.

Pe de altă parte sunt toate componentele pragmatice, uite că nu am o situație materială sigură sau pentru copil ai nevoie de tot felul de obiecte, și peste 20 de ani trebuie să meargă și la facultate. Te proiectezi într-un viitor îndepărtat, vrei ca totul să fie planificat, totul să fie perfect, ca într-o lume mai mult de genul a ce se întâmpla în America în anii '60. Și mi-am dat seama că astea sunt niște lucruri superficiale. Același lucru se întâmplă și cu cele care țin de relație, că trebuie să ai o relație stabilă, siguranță, căsătorie. Sau chiar și mai pervers de atât, că e foarte importantă viața profesională, cariera, iar eu îmi sacrific instinctele, dorințele care de fapt îmi conferă mie un simț al firescului. Mi le obturez și mă duc într-o zonă în care eu caut acceptarea sau lauda societății pentru că am ajuns în nu știu ce poziții sau că am anumite posesiuni. Sunt lucruri care țin de orgoliu și de niște poziții sociale și profesionale care sunt parte din lumea convențiilor. Practic mi-am dat seama că toate motivele pentru care aș face avort nu stau în picioare pentru mine acum. Eu am o părere bună despre mine, am o părere bună despre tatăl copilului, m-am decis la un moment dat să îi scriu după câteva zile și m-a surprins reacția lui. [...] Răspunsul a venit după câteva zile și a fost unul pozitiv, încurajator.

Pe de altă parte am mai avut o experiență acum 6 ani, când am rămas însărcinată, am fost la medic , mi-am făcut tot felul de controale și mi-au spus că am o bacterie. Mi-au recomandat un tratament cu ovule. Am întrebat dacă e ok cu sarcina, pentru că încă nu luasem decizia și după ce am urmat tratamentul am avut un avort spontan care clar a fost din cauza tratamentului. Am observat și din cum vorbea doctorița cu mine la o clinică privată când mi-a zis: " tu ai 22 de ani, ești studentă, nu faci copilul nu? Adică să nu te gândești să faci copilul!". I-am spus că nu m-am decis, apoi s-a întâmplat treaba asta, iar apoi am citit prospectul de la ovule unde scria că nu sunt recomandate femeilor gravide. A fost bizar. Și la fel de bizar mi s-a părut și acum când am fost la alt medic care în momentul în care am fost la a doua vizită, practic asistenta s-a uitat și a văzut că nu eram în registrul de gravide unde trebuiau să mă treacă, iar când a întrebat-o pe doctoriță, ea a zis că nu m-a trecut pentru că și-a imaginat că sigur o să fac avort pentru că sunt încă tânără și nu sunt căsătorită. Ți se sugerează cumva să îți vezi de munca individualistă și să prospectezi terenul până când găsești un făt frumos care are vile și mașini. E puțin trist. Este o oarecare educație informală, de la medici... Și societatea funcționează pe bază de tradiții, iar partea mai umană se pierde. [...]
Pe de altă parte, legat de naștere și cum se întâmplă lucrurile practic, e iar tristă situația.

Acum câteva zile mergeam pe stradă și am auzit o doamnă de etnie romă care spunea că erau două femei care nășteau în salon și ea a născut în sala de așteptare. Apoi e treaba cu câtă mită trebuie să dai la spital... 300 de euro la Elias, 200 de euro la Polizu. [...] Trebuie să dai la tot felul de specialiști cu care nu prea interacționezi sau nu intri în contact deloc. S-a creat așa o tradiție destul de bizară pentru o operație care este susținută de casele de asigurări. Dar ce e mai bizar este că la naștere, dacă nu sunt probleme, naști doar cu asistenta. Iar tu trebuie să plătești banii pentru medic, prin ritualul format, prin legea nescrisă. La spitalele private este foarte scump: 2000-3000 euro, deci peste puterile financiare ale unui om cu un salariu mediu, sau minim nici nu mai spun...

Și care sunt avantajele clinicilor private?
Avantajul este că îți faci tu singură un program pentru naștere care este respectat. Îți poți pune tu cerințele acolo, de exemplu dacă vrei ca copilul să stea cu tine în cameră, dacă vrei să nu primească lapte din biberon și să fie alăptat doar la sân...Plus, pentru membrii familiei este mai prietenos pentru că nu este cu program de vizite. Acum și spitalele de stat au introdus un sistem în regim de privat, cu niște rezerve mai speciale. Se bat între ele ca hotelurile. Cred că e important și cadrul, dar mai ales în timpul nașterii, și mai puțin după aceea. În timpul nașterii este greu dacă ești tratată ca un obiect. [...] Dacă vrei să alegi trebuie să faci mai multe vizite și să faci o muncă de detectiv. Și mai sunt niște lucruri trase de păr: unele clinici au sistemul de naștere în apă, dar și-au făcut ditamai bazinele și apa aia trebuie încălzită cu 1-2 ore înainte de naștere. De multe ori se ratează momentul pentru că nu sunt gândite logic lucrurile, este o grandomanie și se umblă și după lux la clinicile private. [...]

Ce ai discutat cu tatăl copilului după ce amândoi v-ați hotărât ca el să se nască?
Nu am discutat despre posibilități. El se întreba ce o să comunice cu copilul și se gândea că nu o să poată să comunice cu el decât după 13 ani. Eu încă nu simt că există altcineva în mine, doar că văd că se umflă burta un pic. Dar am înțeles că se schimbă situația atunci când începe să se miște și va exista interacțiune reală. Mi-am dat seama că deși citesc lucruri, nu știu cum o să fie. Trăim în foarte multe incertitudini, și să vină ceva care să îți aducă și mai multe confuzii și alegeri de făcut... cred că e foarte mult. Dar de multe ori lucrurile nu sunt așa cum ni le imaginăm noi... ca atunci când suntem mici și ne e frică de bau bau, iar apoi vedem că nu era nimic. S-ar putea ca și copilul să fie un bau bau pentru noi.

Cum te gândeai la ideea de a avea un copil?
Nu am ajuns la vârsta la care să mă gândesc. Nu mă gândeam foarte mult pentru că poate exista o temere că îmi va reduce din libertate sau din interacțiunea socială. Dar mi-am dat seama că sunt multe lucruri pe care le facem pentru a ne umple timpul într-un mod plăcut, și poți face chestii și cu copilul lângă tine. În esență, cred că tot ce ne dorim este să fim noi bine, să fim acceptați și să ne înțelegem și cu cei din jur. Practic nu avem nevoie de foarte mult. După ce am fost prima oară la medic și am aflat, am făcut un fel de sondaj pe la oamenii din jur și după ce am primit de la ei un feedback cum că aș putea fi o mamă foarte bună și nu vedeau de la mine chestia asta ca pe ceva străin sau ciudat... li se părea surprinzător, dar majoritatea s-au bucurat. [...] Din moment ce poți să ai grijă de tine, singur într-un oraș, de 10 ani, și ai reușit să te integrezi, să îți faci prieteni, atunci ești responsabil. Cred că și frica asta de responsabilitate este cumva supraestimată. Sunt niște frici de a forma pe cineva, de a spune ce e bine și ce e rău. Nu ai cum să știi niciodată ce e bine și ce e rău, dar știi ce ți se pare ție firesc și uman și ce ți se pare grotesc și inuman. Și asta poți să transmiți mai departe prin sfaturi...Sunt frici de a porni pe un drum nou, de a intra într-un necunoscut pe care nu poți să îl cuprinzi înainte de a face primul pas. Dar este clar o barieră, de care treci mai ușor sau mai greu.

Ce părere ai despre adopții?
Și aici este vorba de o frică legată de resurse și de faptul că natura nu se echilibrează singură. Noi am depășit natura cu progrese tehnologice și chiar cu a ne întârzia moartea. [...] Mi se pare puțin bizar să iei totul foarte statistic și dacă unii fac mai mulți copii, tu să nu mai faci. [...] Mi-ar plăcea să nu mai fie copii de adoptat, pentru că ei au de multe ori probleme. Mama mea a fost adoptată și a avut tot felul de probleme emoționale, sociale, frustrări... simțea tot timpul că trebuie să manifeste o gratitudine față de părinții adoptivi pentru că au făcut gestul ăsta față de ea. Și practic nu a fost de multe ori ea însăși. Oricum, e mai bine să primești afecțiune decât să nu primești nimic. Dar sper că se va dezvolta un sistem în care părinții să își poată crește copiii, inclusiv prin ajutoare sociale. [...] E un subiect sensibil și cred că ar trebui să vorbim mai mult despre asta.

Eu nu am avut niciodată o părere clară despre avort. Nu am știut dacă sunt pro sau contra. Deciziile au fost luate în aceste două cazuri cumva în afara mea. Și într-un fel mă bucur, dar nu știu dacă se va întâmpla mai târziu ceva, ce aș face. [...] Încă îmi este greu să înțeleg tot procesul.

STIAȚI CĂ...?

UNIUNEA SOVIETICĂ A FOST PRIMA ȚARA DIN LUME CARE A LEGALIZAT AVORTURILE IN 1920 LA DORINȚA LUI LENIN?

Acesta vroia să elibereze femeia de familie și să o integreze cat mai stabil în producție, contribuind astfel la construirea comunismului descris de Marx. În 1936, Stalin a scos avortul în afara legii, în scopul creșterii populației țării, însă din 1954 avortul a fost legalizat, situație care se menține până în prezent în aproape toate statele din fosta URSS.

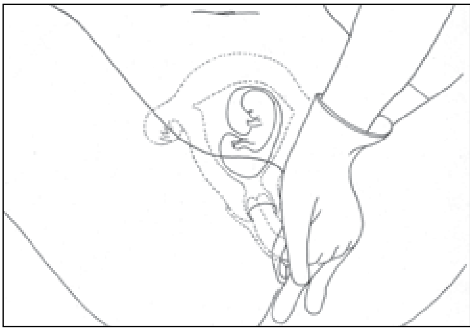
• În noiembrie 2000, în Franța, Curtea de Apel a recunoscut dreptul unui copil pe nume Nicolas Perruche care s-a născut cu leziuni genetice grave, de a da în judecată doctorul care a diagnosticat greșit un caz de pojar al mamei însărcinate. Împotriva dorinței ei, i s-a interzis să avorteze. Ceea ce apare ca un obiect de controversă nerezolvabil din punct de vedere legal îi acordă totuși micului Nicolas dreptul de a nu se fi născut.

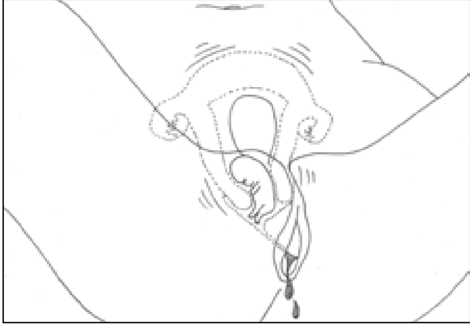
• Dificultatea este deopotrivă de ordin logic și ontologic. Dacă deja e problematic ca o ființă să poată invoca dreptul său de a nu fi, este cu atât mai dificil să gândim că o nonființă (care este practic aceea care nu s-a născut încă) poate revendica dreptul de a rămâne ca atare, și în consecință de a nu intra în sfera existenței (sphere of being). Ceea ce apare ca fiind nerezolvabil în termeni juridici este relația între realitatea biologică și persoana de drept, adică, între viața naturală (natural life) și o formă - de - viață (form of life). *Esposito (Bios)*

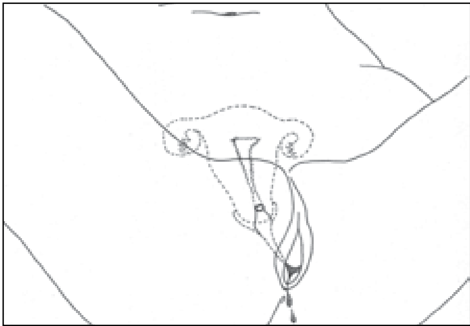

DISCURSUL PRO-LIFE ȘI LOGICA PRODUCȚIEI TEOCRATICE

Irina Costache

Self Digital Abortion, ilustrații preluate din cartea *When birth control fails...* de Suzann Gage, 1979

În ultimii doi ani spectrul avortului face ravagii în România, dar și în lume. Cruciada anti-avort locală are susținători atât din partea teologilor mistici, precum părintele Nicolae Tănase (figura centrală a mișcării Pro-Vita, membru fondator al organizației Pro-Vita, manager al unei comunități de peste 300 de persoane – copii ai străzii) sau a unor personalități laice și influente politic, precum Teodor Baconschi sau Mihail Neamțu. Alături de aceștia apar noi figuri Pro-Life neoprotestante dar și figuri politice feminine care se consideră reprezentantele tuturor femeilor. Alianța mistico-politică nu încearcă doar să criminalizeze avortul. Aceasta e doar lupta vizibilă. Practic, miza acestei cruciade este aceea de a întări, pornind de pe poziții ortodoxe, patriarhalizarea vieții publice și intime a cetățenilor, un proces în cadrul căruia corpul femeii devine locul predilect pe care se înscriu, la propriu, efectele puterii machiste. Mai mult, această resemnificare în cheie teologică a avortului exprimă aspirația neoconservatoare spre un stat în care religia și instituția bisericii ortodoxe joacă un rol central. Din acest punct de vedere, mișcarea anti-avort și Pro-Life reprezintă de fapt expresia camuflată a reorganizării statului înspre o putere teocratică.

Desigur, această pasiune pentru extazul medieval al cezaro-papismului nu este strict reductibilă la pulsiunile religioase ale teologilor locali și intelectualilor laici cu rol de portavoce ideologică. Contextul economic, instituțional și ideologic global transformă situatia locală într-o reflectare colonială a unor tendințe ce structurează chiar centrul imperiului capitalist și militar – SUA. Acolo, alianța anti-iluministă dintre neoliberali și neoconservatori pecetluită în timpul administrației Reagan și perpetuată în diferite forme de administrațiile ulterioare a deschis calea impunerii mesajului neoprotestant și mesianic nu doar asupra politicii externe americane prin războiul purtat contra așa-zișilor teroriști, ci și, mai ales, asupra modului de gândire a guvernării și, implicit, asupra corpului cetățenilor.

Politicile anti-avort sunt, așadar, semnul cel mai clar al unui mod de guvernare în care puterea imperiului se înscrie într-un mod direct, imediat, asupra corpului subiecților. Scopul acestei inscripționări este evident productivitatea – regula de aur a capitalismului global. Astfel, sunt produși soldați disciplinați, atât în sens propriu, cu rolul de a susține războaiele imperiului, cât și în sens simbolic, ei alcătuind armata disciplinată ce consumă în exces produsele industriei capitaliste.

Corpul subiecților înceteaza a mai fi proprietatea acestora și garantul drepturilor lor – așa cum sună teoria liberală clasică – devenind, în schimb, simplă materie primă în producție. La fel cum celelalte resurse comune sunt apropriate și privatizate de capitalism (pământ, apă, aer, cunoaștere), și corpul urmează aceeași traiectorie: el devine o resursă importantă ce trebuie controlată.
Campania anti-avort și ideologia Pro-Life – care este doar la un prim nivel religioasă și conservatoare – sunt parte a procesului de privatizare și luare în posesie a corpurilor.

Desigur, în contextul în care corpul devine materie primă în producție, pierderile, rebuturile sunt inevitabile, iar în acest caz e vorba de viața ființelor vii. Așa cum alți comentatori au observant deja, în timp ce ideologia neoconservatoare anti-avort preamărește dreptul la viață al fetusului nenăscut, cumva în contradictie chiar cu fundamentele ideologiei creștine, oamenii deja născuți sunt cel mai adesea reduși la un statut precar, chiar sub-uman, datorită relațiilor de producție și acumulare specifice capitalismului.

SCĂDEREA BUGETULUI PENTRU CHELTUIELI PUBLICE LEGATE DE SĂNĂTATE ȘI EDUCAȚIE, CONCOMITENT CU STAGNAREA SALARIILOR ȘI CHIAR A MUNCILOR TEMPORARE PROST REMUNERATE – TOATE ACESTE DINAMICI DIN ULTIMII 40 DE ANI AU FACUT CA MILIARDE DE OAMENI DE PE TOT GLOBUL SĂ SUBZISTE ÎN CONDIȚII MIZERABILE.

Printre aceștia, cei mai afectați și vulnerabili sunt desigur copiii. În legătură cu aceștia, ideologia neo-conservatoare și Pro-Life tace mâlc. Corpul asupra căruia acționează puterea imperială este o putere genizată care utilizează tehnici diferite de modelare a subiecților femei și a subiecților bărbați. În acest context, ne interesează mai ales corpul femeilor. Astfel, în sistemul capitalist, corpul născător al femeii joacă același rol pe care îl jucau fabricile în secolul al 19-lea. Uterul este astăzi scena pe care se deruleaza filmul organizării capitaliste: producție–acumulare–profit. Noul consumator proaspăt sosit în lume este la rândul său rezultatul unui ciclu de producție și consum, de tehnologii pre si neonatale, de emoții și energii individuale și sociale. Precum corpul femeii, sexualitatea este la rândul său interpelată ca o (re)sursă de securitate financiară, emoțională, economică, profesională, fiind controlată prin intermediul unui discurs în care sexualitatea este înțeleasă în termeni de vinovăție și culpă.

Aceste resemnificări în cheie productivă, atât a trupului femeii cât și a sexualității, sunt manipulate în discursul Pro-Life. De la marșul copiilor nenăscuți la agonia celor 72 de ore de reflecție, de la abstinență la jelirea publică a celor 23 de milioane de eminești și brâncuși avortați, de la supremația vieții nenăscute asupra celei întrupate și manifeste, toate aceste forme de discurs Pro-Life indică aceeași logică bazată pe imperativul producției și protecției celor "sfinte" în detrimental banalului și dispensabilului uman profan.

STIAȚI CĂ...?

• Înregistrarea nașterilor și a mortalității pentru populația de culoare din Africa de Sud a început abia în 2003. În același timp biserica catolică condamnă folosirea prezervativelor (abia în 2010 au existat niște declarații mai moderate ale papei în această privință) și a contracepției cu toate că numărul persoanelor infectate cu HIV/SIDA în Africa de Sud este cel mai ridicat la nivel global, reprezentând în 2009 17.8% din totalul populației țării.

• Biserica catolică se declară Pro-Life. În condițiile unui panopticon extins la nivelul rețelelor sociale și a hegemoniei statisticilor (atâta timp cât legitimează reproducerea sistemului economic actual), documentarea morții pare un privilegiu, suveranitatea religioasă și politică pro-viață este indiferentă la viețile excluse structural din procesul capitalist global.
Lauren Berlant
www.supervalentthought.com

• După ce a crescut foarte mult la începutul anilor '90, numărul de avorturi a scăzut în prezent mult sub valorile înregistrate în perioada când acesta era interzis. De altfel, datorită diversificării și promovării mijloacelor de contracepție, numărul avorturilor a înregistrat o scădere continuă, din 1990 și până în prezent.

• În 2004 apare un raport al ONU despre Rwanda în care sunt luați în evidență aproximativ 10.000 de copii de aceeași vârstă născuți în urma violurilor etnice în masă din timpul genocidului pe care populația Hutu le-a comis asupra Tutsi. "Așa cum s-a întâmplat și în Bosnia, aceste practici de război au schimbat relația între viață și moarte așa cum a fost până în acel moment recunoscută în războaiele tradiționale sau în așa numitele războaie asimetrice împotriva terorismului." În timp ce în aceste războaie moartea vine totdeauna din viață - și chiar prin viață în cazul atacurilor kamikaze sinucigașe - in cazul violului etnic viața apare din moarte, din violență, din teroarea asupra femeilor care au rămas însărcinate în timp ce erau inconștiente în urma loviturilor primite sau imobilizate cu cuțitul la gât. *Esposito (Bios)*

• În condițiile politicilor de extremă dreaptă din Ungaria, moașele sunt sistematic persecutate. În închisoare se află 5 din cele 15 moașe care sunt dispuse să asiste nașteri acasă în toată Ungaria. Titlul din cotidianul englez The Guardian sună după cum urmează: "Ungaria: Moașa Agnes Gereb dată în judecată pentru recordul de nașteri acasă" ("Hungary: Midwife Agnes Gereb taken to court for championing home births").

Ea a asistat 3500 de nașteri, însă guvernul maghiar face presiuni pentru interzicerea nașterilor acasă și pentru obligativitatea nașterilor în spital, ceea ce ar crea mai mult control asupra corpului femeilor și ar servi interesul companiilor care furnizează echipament medical și medicamente.

• Folosirea pe scară largă a tehnologiilor de vizualizare duce de multe ori la cazuri de avort selectiv pe baza sexului fătului. În China, unde politica "un-copil" este încă impusă de stat, există din ce în ce mai multe cazuri în care fetele sunt avortate.

TEHNO-MATERNITATEA: CORPUL ÎN/VIZIBIL

"Fragment din Tehno-Maternitate: Regandirea Posibilitatilor oferite de Tehnologiile Reproductive", *Third Space - jurnal de teorie & cultura feminista,* vol IV, numarul 1, noiembrie 2004
Nadia Mahjouri

Numeroase critici feministe au arătat că primele imagini făcute vreodată unui făt în utero și publicate în revista LIFE, numărul din 30 aprilie 1965, care au trâmbițat emergența unui nou jucător în procesul maternității și în particular în momentul dezbaterilor legate de avort, și anume - fătul. Înainte de această dezvoltare tehnico-științifică, sarcina era înțeleasă și descrisă ca o 'femeie cu copil' chiar dacă se înțelegea că în timpul sarcinii avea loc un proces de dezvoltare, acest proces era epistemologic situat în interiorul corpului matern; accesul la drama care constituie 'viața înainte de naștere' era inevitabil accesibilă prin corpul (solid și opac) al femeii. Subiectul fetal, separat de mamă și expus pe un ecran, nu exista înainte de această primă imagine.

Cu toatea astea, după o expunere vizuală atât de precisă, fătul a căpătat forță și legitimitate ca 'viața' însăși, percepție care la rândul său a permis anti-aborționiștilor să încadreze dezbaterea în termenii unui 'drept la viață' al fătului, drept care ar precede dreptul femeii de a alege cu privire la propriul corp și propria viață. Chiar dacă asta nu înseamnă că înainte de noile inovații tehnologice care au permis vizualizarea fătului nu au existat fetuși în sensul științific al cuvântului, ci mai curând așa cum explică Addelson, înainte de acest moment istoric, ei nu erau membrii 'ansamblului de actori' care determină felul în care ne înțelegem viețile. Addelson explică asta prin faptul că: "Știința este o instituție socială și culturală, iar dacă ceva din ea 'funcționează' ca să vindece suferința, știința face asta intervenind la construcția participanților și a activităților lor colective .... Fetușii și microbii au fost introduși ca și participanți în ansamblul scenic care în anumite momente și locuri intră în scenă (și probabil iese din scena în altele). A susține că ei existau înainte să fie 'descoperiți' este atât o certitudine istorică cât și un argument contrafactual. Fetușii ca și participanți biomedicali există în mod clar de acum."

Fătul este astăzi în centrul unui număr mare de intervenții din partea tehnologiilor reproductive: de la rutina utilizării ultrasunetelor pentru a face diagnoza anomaliilor fătului până la experimente de pionierat din domeniul chirurgiei fătului. În discursul biomedical cât și în concepțiile contemporane despre maternitate, fătul figurează ca jucător – un copil cu drepturi, sau deja o fiică sau un fiu. În plus, fătului i se atribuie într-o asemenea măsură personalitate și subiectivitate, încat nu este neobișnuit să găsești o imagine scanată și trasă la imprimantă la 18 săptămâni ca primă poză a bebelușului într-un album de fotografii. Maher subliniază că "Astăzi, graviditatea pare să servească doar ca o conductă pentru subiectul fetal, sarcina apare mai degraba ca o stare de tranziție fetală...". Ca nou actor în acest "ansamblu de actori" fătul a preluat centrul scenei.

Centrarea subiectului fetal a schimbat concepțiile cu privire la rolul corpului matern în procesul gravidității, mai ales în relație cu noțiunea de responsabilitate maternă. Recunoașterea fătului ca entitate, cu subiectivitate proprie și cu personalitate potențială a însemnat că mama gravidă este acum nu numai responsabilă pentru menținerea propriei sănătați și a deciziilor cu privire la propriul corp, ci și luarea în considerare a intereselor (deseori opuse) ale fătului pe care îl poartă. Din aceste interese opuse se pot număra în mod clar derivatele anti-fumat răspândite de campaniile "Nu fumați" și care de multe ori descriu grafic o femeie gravidă care fumează împreună cu un făt care la rândul său fumează în uterul mamei – femeia inhalează și fătul (care oricum nu respiră încă) exhalează fumul. Mesajul acestor campanii este fără echivoc "dacă refuzi să renunți la fumat pentru propria sănătate, atunci fă-o pentru copilul tău viu". Un exemplu și mai extrem de acest tip este citat de Addelson și Balsamo: cazul unei femei din Carolina de Sud, Cornelia Whitner, care a fost condamnată opt ani la închisoare pe motiv de neglijare criminală a copilului din cauza consumului de cocaină în timpul sarcinii. Addelson descrie un statut care acum a devenit lege federală în SUA și care a facut ca 30 de femei să fie acuzate de crimă și omucidere a propriului lor embrion: "În fața apelului, Curtea Supremă a susținut că un făt viabil trebuie considerat persoană iar fapta trebuie pedepsită sub statutul de neglijare a copilului în acel stat". În timp ce Addelson vrea să facă o afirmație etică asupra acestor probleme, considerând că "este urgent să luăm poziție și să luptăm împotriva unor problematizări de acest tip", eu aș vrea să le investighez concentrându-mă mai mult pe natura unică a corpului matern.

Emergența fătului ca subiect vizibil, autonom a dus la întrebări importante legate de autonomia femeii și construcția corpului matern ca un caz unic de relație subiect / subiect care șterge granițele dintre sine și celălalt. Pornind de la această înțelegere, corpul gravid este deseori înțeles ca desemnând două subiectivități, deseori contradictorii. În ce mod produc aceste contradicții anumite corpuri materne și cum construiesc ele experiența maternității? Pentru multe filozoafe feministe emergența fătului ca subiect prin tehnologiile de imagistică medicală a aparut pe baza vizualizării corpului matern. În cartea ei, *Dezîntruparea femeilor*, Barbara Duden arată că tehnologiile de imagerie medicală funcționează literalmente ca să "jupoaie" femeia gravidă, ocolind experiența fenomenologică a femeii cu privire la corpul propriu prin privilegierea observației științifice. Cum subliniază și Maher, în timp ce teoriile feministe au variat în modul în care ele însele analizează emergența fătului, alte voci feministe ca Hartouni, Adams, Daniels, Condit, Petchesky, Richard, Roberts, Franklin și Strathern sunt toate de acord asupra unui punct: în "chenarul competitiv care răsare dintr-o sarcină 'vizibilă' (adică o sarcină care implică utilizarea tehnologiilor de vizualizare), mai mult făt înseamnă mai puțină femeie" (Maher). Similar, în acord cu Lauren Berlant, emergența fătului prin ultrasunete alungă corpul matern ca "parte cețoasă, neclară a imaginii, aruncând corpul în suspendare de sens și valoare" (Michaels). În toate aceste analize, tehnologiile de imagistică medicală fac posibile vizualizări ale fătului care construiesc corpul matern ca fiind în-vizibil, un corp paradoxal în care pe de o parte se poate privi, dar care la rândul său devine un corp invizibil. Privitul în corp este posibil doar atunci când corpul matern dispare, devenind transparent. Corpul matern este el însuși citit ca un corp rămas fără sens, condamnat permanent să dispară din prim plan, rămas nesemnificativ în fața locuitorului său extrem de vizualizabil.

Cu toate astea acesta, nu este unicul mod de a înțelege experiența fenomenologică a sarcinii mediate tehnologic. De fapt, dacă suntem atenți, descrierile experienței gravidității făcute de femeile în cauză, sugerează că vizualizarea fătului nu a dus la dispariția corpului matern, ci mai curând la o concepție mai fluida a ceea ce este corpul matern, o întelegere care reconfigureaza noțiunea de corp și a unei subiectivități bazate pe un model unificat și coerent (un corp=un subiect) către un model fracturat, schimbător, în care un corp poate să cuprindă subiectivități multiple. Recunașterea fătului ca actor în cadrul dramei gravidității nu subminează neapărat experiența corporală a femeii și nici nu constituie o amenințare permanentă și mortală față de integritatea corpului ei – o relație care nu trebuie conceptualizată ca un concurs între femei și făt, în care beneficiile unuia vin pe seama celuilalt. În schimb, relația poate fi înțeleasă ca fluidă, permeabilă, mutabilă, cum este clar din clipa în care corpul matern este plasat în centrul dezbaterii.

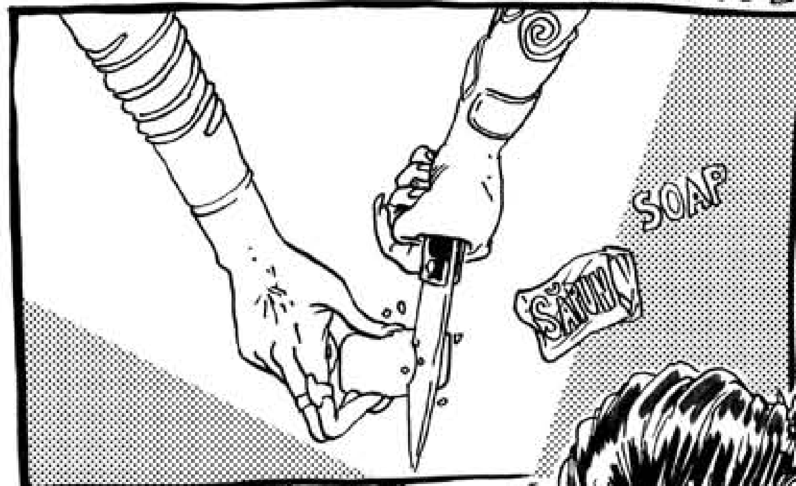
Cum ne indică Maher, peisajul "bogat și complicat" al corpului în gestație oferă o cale de a contesta citirile reducționiste ale gravidității, permițând în acelaș timp teoreticienilor să reintegreze corpul gravid divizat printr-un "nou cadru de schimb". Tehnologiile de imagerie medicală au fost dezvoltate ca să faciliteze vederea fătului în procesul gestării sale, necesarmente localizat în interior și conectat cu corpul matern, spre deosebire de perioadele anterioare când accesul se făcea doar prin studiul fetușilor expulzați sau avortați (Maher). Înțelese în felul acesta, tehnologiile medicale de imagistică sudează corpul matern în același timp în care par să îl divizeze. De exemplu, atunci când își descrie perioada de sarcină, Adrienne Rich spune: "Copilul pe care l-am cărat timp de nouă luni nu poate fi definit nici ca mine, dar nici ca non-mine" și Karen Carr explică în detaliu cum: "În timp ce mă uit la fătul meu, plutind în interiorul cavității protectoare din interiorul meu, eu sunt într-un fel re-unită în timp ce sunt fragmentată. Uterul meu, expus astfel, și luminat ca un fel de joc pe calculator, este paradoxal, mediatorul fragmentării mele dar și accesul la 'întregirea' mea".
Dacă teoria feministă ar trebui să se concentreze doar asupra acestui aspect – al indivizibilității dintre corpul matern și tehnologiile de vizualizare – un nou cadru de interacțiune dintre femeie, făt și tehnologie ar ieși în evidență. În acest nou cadru, fătul este strâns legat de corpul matern, printr-o relație corporală care complică narațiunile carteziene despre corp și minte, dar care nu este o entitate separată, cu drepturi și subiectivitate pe care atribuirea unui statut de persoană o revendică. Pe baza acestui model, corpul matern poate fi înțeles ca un agent activ implicat în procesul reproducerii, dar care nu poate fi tras la răspundere pentru sănătatea și bunăstarea unui făt ca subiect concurent. Mai curând, cadrul subiectiv al femeii gravide este dependent de propria locație și poziționare, rezultat al propriei experiențe unice a sarcinii întrupate.

Conștientizarea subiectivă a femeilor gravide nu este nici în întregime sau cu totul separată de cea a fătului. Mai curând, într-o experiență fluidă și fracturată, ea se mută după voie dinspre ele însele către făt – și în anumite momente sunt conștiente de el ca altceva (când i se blochează piciorul între coastele lor sau când apare pe ecranul cu ultrasunete) și cu toate acestea, în anumite momente se prezintă ca unul din aspectele sinelui (când femeile au pofta să mănânce anumite mâncăruri de exemplu). Ca să ducem și mai departe această noțiune, cum consideră Helen Marshall, "experiența sarcinii nu este 'continuă și unificată' tocmai din cauză că femeia gravidă poate să 'părăsească' starea de gravidă când e nevoie, construindu-și identitatea subiectivă prin alte matrici decât prin proiectul corporal al sarcinii" (Maher). Sarcina nu este deci un model stabil și nici unificat al subiectivității. Corpul matern în/vizibil, citit în acest mod, nu se prezintă ca un corp lipsit de sens, ci mai curând formează situl din care noțiuni gata-știute despre corpuri și subiecți pot fi contestate și reproblematizate.

Acel argument feminist deseori întâlnit cu privire la faptul că tehnologiile de vizualizare divizează permanent subiectivitățile gravide este subminat aici – este mai putin un caz de "tot timpul doi, niciodată unul", ci mai curând, "tot timpul unul, câteodată doi".

DO IT YOUR SELF ◊ ABORTION

TRUE FACTS!!

I WENT TO THIS ABORTIONIST

ALL OF A SUDDEN, I FELT MY BODY VERY HOT

VERY

HOT

POURING

AND I ASKED HER WHAT SHE WAS DOING

SHE TOLD ME

SHE WAS POURING HEATED 90° ALCOHOL IN MY UTERUS

TXT! ILUSTRATIE:

BANDA DESENATĂ

CULTURA VIEȚII VS CULTURA MORȚII

"CHEIEM ȘI VĂ MULȚUMIM

LINIȘTE

DREPTUL FEMEILOR PROPRIUL CORP ALEGERE!!!

DARU VIEȚII CULTURA MORȚII CONTRACEPTIVE-CANCER

A-LE-GE-RE A-LE-GE-RE

VIA-ȚA VIA-ȚA VIA-ȚA VIA-ȚA

BINE CĂ AM DISCUTAT, CĂ AM TRECUT ÎN REVISTĂ O SERIE DE PĂRERI... ÎN CONTINUARE VA TREBUI SĂ ABORTĂM ACESTE SUBIECTE SUNT IMPORTANTE PENTRU SOCIETATEA ROMÂNEASCĂ NU VA PLECA NIMENI CU O IDEE CLARĂ DAR AM DISCUTAT

AUZI, TU AI AUZIT DE ASTA SANDRA FLUKE ȘTI CINE-I SANDRA ...FLU- -CHE...

!!!

ÎN AMERICA DE O SĂPTĂMÂNĂ A'NEBUNIT LUMEA DOMNE, ASTA SANDRA, E O STUDENTĂ CARE A SPUS CĂ ÎN AMERICA PE STUDENTE LE COSTĂ $3000 PE AN SĂ-ȘI IA ANTI-CONCEPȚIONALE

PARCĂ-MI SUNĂ FAMILIAR NUMELE ĂSTA

PE FLUKE ASTA, A PUS-O PELOSI LA 'NAINTARE ȘI SPUNE CĂ STUDENTELE LA DREPT FAC DATORII, CREDITE LA BANCĂ CĂ N-AU BANI SĂ-ȘI CUMPERE ANTICONCEPȚIONALE!!!...

A AAAAAAA CA ASTEA DIN SALĂ, ACEEAȘI POVESTE

WOMEN'S HEALTH CONTRACEPTION
SANDRA FLUKE!!
GEORGE TOWN UNIVERSITY LAW STUDENT

HAHAHA ȘI CICĂ ĂSTA RUȘ LIMBAU I-A ZIS CĂ CE MAI STĂ EA LA FACULTATE DACĂ ARE ATÂTA TREABĂ

HIHIHI PĂI NORMAL BINE I-A ZIS-O; AUZI NOI SUNTEM CONTEMPORANI CU AȘA CEVA.

HAHAHA SUNTEM. SĂ NE MÂNDRIM CU ASTA... DĂ A FOST NAȘOL PENTRU ASTA, CICĂ A TREBUIT SUNAT OBAMA, SĂ INTERVINĂ ȘI EL P'ACOLO SĂ SPUNĂ CEVA.

PRO CHOICE PÂN LA MOARTE
PROCHOICE 4-EVA

ASTEA DIN SALĂ S P' ACEEAȘI FELIE

HI HI HI HI HI HI LASĂ DOM'LE! MAI BINE SĂ MERGEM...

HIPSTER CEAUSESCU

A INTERZIS AVORTUL INAINTE SA VREA PRO VITA

Afiş de ZS

MAHALA SOLUTIONS

Ioan Mahala a fost un pionier al avortului, o inspirație continuă pentru cei care vor să asigure avortul în condiții vitrege. Domnul Mahala a facut închisoare pentru talentul său. În cinstea acestui bărbat- martir al avortului, vă oferim diverse soluții pentru provocarea avortului în condițiile restrângerii drepturilor reproductive. Asistent medical de meserie, Ioan Mahala, este unul dintre acele cadre medicale de nădejde care au fost implicate în problema avorturilor în perioada comunismului. Le ajuta pe femeile care îi cereau să le provoace intreruperea sarcinii în cele mai dure condiții.

“Avorturile se făceau, în perioada aceea, cu riscurile de rigoare. Chiar în condițiile în care le făceai în clinică, puteau fi probleme foarte mari. Fiecare organism e aparte, reacționează diferit. Putea, de exemplu, să apară o reacție vago-vagala, în urma căreia inima s-ar fi oprit brusc”, explică domnul Mahala.

Pentru cazurile dificile era mereu asigurat, luând cu el medicamente și soluții numai de el stiute, capabile să prevină asemenea cazuri. Dar a întâlnit și situații neprevăzute. “Am avut cazuri când a fost nevoie să însoțesc pacienta la spital, pentru că nu mai aveam cum să o ajut altfel. Ea ajungea internată la spital, iar eu, la Miliție”, mărturisea dl. Mahala. Din cauza acestei dedicații a fost arestat de trei ori, totul încheindu-se cu o condamnare de șapte ani de închisoare.

Modul în care dl. Mahala provoca avortul era cel clasic pentru astfel de cazuri: introducerea unei substanțe în uter. Practica era des întâlnită și în cazul femeilor care își provocau singure întreruperea de sarcină. Avorturile “de casă” includeau substanțe gen permanganat de potasiu, glucoză, tinctură de iod sau chiar alcool.

“Se practica des metoda aceasta a introducerii unei substanțe în uter, dar trebuia să fii atent la pericolele pe care le presupunea. Eu foloseam totdeauna o soluție de ser fiziologic. Dacă era sarcina până în opt săptămâni, o dădeam la temperatura camerei. Dacă era mai mare de opt săptămâni, soluția trebuia să fie rece”, explică pensionarul de azi.

Dacă numele Mahala a fost murdărit de Miliție, noi venim să îi recunoaștem meseria nobilă și să o ducem mai departe: “Au zis că am făcut avorturile în scopul unor beneficii materiale ilicite. Un borcan de smântână, zece ouă și un stilou”, râdea dl. Mahala. Acuzații absurde, doar ca să i se poata acorda maximul de pedeapsă pentru avort. Chiar și în închisoare, domnul Mahala și-a continuat vocația pe care o onorăm astăzi: “Am făcut așa și un avort în închisoare. Era foarte greu să îi explic milițianului care mă supraveghea ce instrumente să îmi dea”, spunea maestrul.

Școala sa de gândire se relansează în condițiile vitrege oferite de fundamentaliștii creștini și politicienii pro-nataliști.

De la celebrul duș cu Pepsi Cola, la amestecul atent selecționat de frunze și alge marine, noi vă oferim cele mai potrivite soluții pentru nevoile dumneavoastră. Efectuăm irigații vaginale cu un bitter hidroalcoolic absolut special (care conține printre altele miere și bicarbonat de sodiu), dar și cu un străvechi leac anti-sarcină preparat din acacia, miere și tanin (recomandat și pentru ungerea vulvei).

Metodele naturale sunt recomandate de secole în provocarea avortului. În acest scop vă propunem un nou produs 100% bio numit “Ierburile pro-vieții” care conține și ulei de măsline, ghimbir, rodie și tutun masticabil.

La un preț absolut special, vă oferim deja celebrul burete “SuperVita” înmuiat în suc de lămâie, numai bun de introdus în vagin. Mama dumneavoastră își va reaminti cu siguranță de acest leac de nădejde!

Tradiția spune: „Cimbrul este mai ales repezit, înfierbîntat și aprins. El stimulează fluxul diuretic și ciclul lunar, accelerează avorturile. Băutura preparată din el curăță părțile interne ale organismului”.
Cine bea dimineața în loc de cafea o ceașcă din “Ceaiul Gyneco” de cimbru va resimți curând efectul său binefăcător: o prospețime a spiritului, o senzație plăcută în stomac, o stare generală bună și un avort spontan. Cele mai noi produse pe bază de cimbru doar la Mahala Solutions!

Mahala Solutions vă mai oferă un **pachet promoțional** de dansuri și ritualuri create pentru întreruperea de sarcină de coregrafi și mistici renumiți. Odată cu achiziționarea **pachetului dans + ritual** veți primi automat absolut gratis o amuletă abortivă excepțională! Ofertă valabilă doar în luna iunie!

Pe lângă deja celebrele metode abortive vă mai oferim și un bogat ansamblu de produse contraceptive alternative, printre care: **Calendarul Mahala** și **Ghidul Mahala de contracepție alternativ** (conțin și cele mai eficiente metode de respirație și arcuiri în timpul actului sexual, numeroase procedee pentru împiedicarea naturală a spermei să ajungă în uter sau pentru devierea spermei din ovare, metode inovative pentru scoaterea spermei în mod eficient din vagin). Din Orientul Mijlociu vă propunem un cadou gratuit: “Hârtia HyperLife” îmbibată în ulei și ceară de albine care funcționează ca o barieră contraceptivă (doar la pachetul calendar + ghid).

Oferim maximă discreție și servicii personalizate în funcție de dorințele clientei!
Vă așteptăm la sediul nostru sau pe
www.mahala.com!

STIAȚI CĂ...?

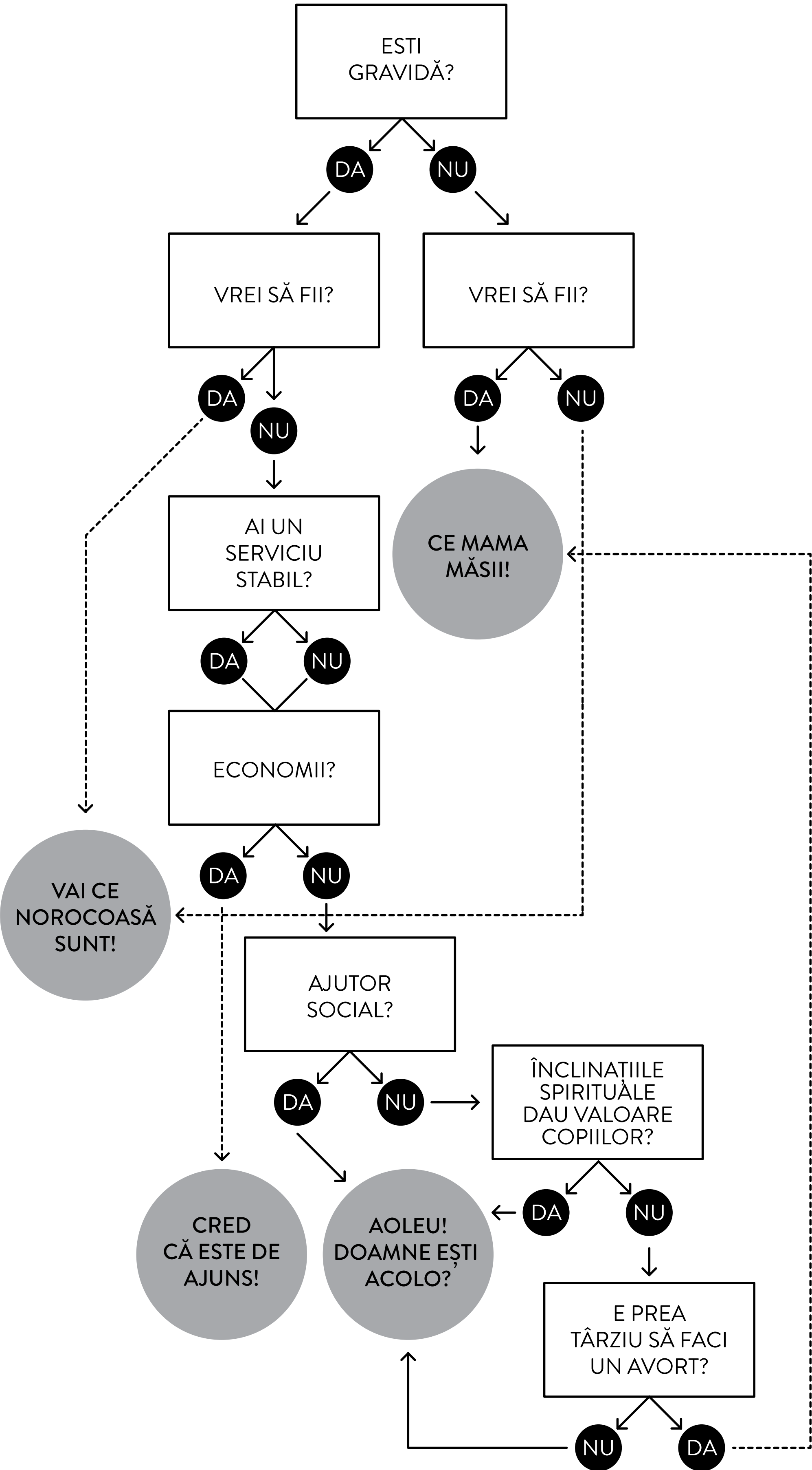
• Două luni după atacurile teroriste din 11 septembrie, un nou fel de război "umanitar" are loc în spațiul aerian al Afganistanului. Adjectivul "umanitar" nu se mai referă la motivele din spatele conflictului - așa cum s-a întâmplat în Bosnia și respectiv în Kosovo, ca să apere o întreagă populație de amenințarea genocidului etnic - ci devine un instrument privilegiat sub numele de bombe umanitare.

Astfel, bombe extrem de distructive au fost aruncate în același timp cu provizii și medicamente, pe același teritoriu. [...] Cel mai acut oximoron al bombardamentului umanitar constă în suprapunerea între intenția declarată de a apăra viața [life] și de a produce de fapt moartea [death]. [...] Din timpuri imemoriale persecuțiile rasiale s-au bazat pe presupunerea că moartea unora întărește viața altora și exact acesta este motivul pentru care linia de demarcație între vieți de distrus și vieți de salvat se păstrează și se întărește. "
Esposito (Bios)

• Germania este singura țară din lume în care prin lege este obligatoriu ca la naștere să fie prezentă o moașă. În același timp, faptul că legea există crează o atenuare a luptei pentru autonomie față de sistemul medical patriarhal care susține în primul rând interesele marilor companii de farmaceutice și aparatură tehnico-medicală.

Tot mai multe nașteri se fac prin cezariană din cauza absenței moașelor în pregătirea afectivă și fizică a viitoarelor mame. Acestea le-ar putea antrena în perioada prenatală prin tehnici de respirație, mișcare etc. Statul german a ridicat cota de asigurare necesară practicării meseriei de moașă independentă, făcând aproape imposibilă practicarea acestei meserii. Ultimul protest al Organizației Moașelor din Germania avut loc la începutul lui mai 2012.

PARTURITIE CONCATENEONATĂ

Povestire scurtă scrisă în 1999 de ST

DORMI PUIUL MAMII COPILAȘ... DORMI ÎNGERAȘ...

Dar cum să doarmă puișorul hrănit cu lăptic căliu și legănat lin în cântece de leagăn, când știa că vrăjmașul neadormit zace dedesupt. Mămico, nu pleca, nu-ți părăsi odorul nesupravegheat. Singur, singurel, pradă ispitelor și vorbelor de dezmierdare.

De sus dintre perne, înfofolit între așternuturi patul se întindea cât vedeai cu ochii, marginile sale pătate cu sucuri de fructe se pierdeau în părți. Perna la cap, moale și parfumată de miresmele nopții. Jos picioarele copilului, nu ale patului, se pierdeau undeva între faldurile plăpumii.
De când au ieșit, amândoi, tiptil pe ușă, drăgălașa mamă surâzătoare, drăgălașul tată preocupat – se făcuse liniște.
Mai răzbăteau fâșii de lumină printre canturile ușii, pe acolo unde lumina și alte lucruri se pot furișa în voie.
Ascultase cu mare atenție istorioara de odihnit mintea, de relaxat mușchii, de liniștit procesele vitale, ticluită numai și numai pentru el, odorul mamei.
Era bine sa te joci de-a nou-născutul în familia nucleară și cucernică a zilelor noastre de apoi. Era cum nu se poate mai avansat în povestea asta și mai ales priceput să-i amâne sfâșitul. El avea să rămână așa pentru totdeuna; neajutorat, gângurind și cu cioculețul larg deschis, cu dințișorii de lapte clătinându-se, gata gata să cadă din gurița lui de vrăbioi, roșie, roșie.
Roșie ca un semn de circulație: STOP, aici vărsați, turnați aici în gâtlejul ăsta nesătul.
Dacă ar știi ei că asta este a 13-a pereche de dinți de lapte care se clatină de zor, daca ar știi ei, bleguții părințeI că sub gingia inflamată zac proaspete rânduri, muguri înghesuiți unii-n-tralții, rânduri rânduri de lame: mașina de tuns iarba din dormitor, ascunsă între obrăjorii bucălați.

Și ei sunt mulțumiți de el, îi sunt recunoscători că nu zbiară, că nu urlă de durere, că nu are dureri de burtică. Că nu se scapă niciodată pe el, că nu trebuie să-i schimbe niciodată nimic, nici așternuturile, nici scutecele. Nu trebuie să-i curețe niciodată murdăriile și excretiile vârstei sale fragede. Mămica cea blândă nu a trebuit poate nici măcar o singură dată să își arate stângăcia, neîndemânarea și să-l curețe pe toate părțile. Da, ea nici nu a văzut, ce spun - nici nu a mirosit, băgați de seamă - albeața durdulie a ființei sale. Cu miesmele s-au obișnuit de mult, la fel cum se obișnuiește și broasca cu căldura din oala care clocotește încet încet. Ar fi putut jura că nu l-au simțit sau văzut făcându-și nevoile; adică excretând toxine ca alți bebeluși care vor să își mulțumească părinții.
Da, însă al nostru este special creat; el este și va fi un copil deosebit. Nu ne plictisește cu nevoile sale deranjante. E unic în felul lui special.

Ar fi avut multe de învățat de la el dacă nu ar fi fost atât de orbi.
Nu aveau de unde să știe că-și curăță și absoarbe minuțios propriile excreții. Nu aveau de unde să știe că avea nevoie de fiecare părticică a regimului său alimentar de nou-născut pentru a crește așa ca în pozele din farmacii, maternități și panouri publicitare din stații cu familii perfecte.
Până acum ingurgitase tone de excreții și fecale fermentate, iar lichidul urinei era depozitat cu grijă în pungi speciale, bășici de piele care formaseră căușuri în diferite părți ale anatomiei sale desfășurate de jur împrejur.
De sus totul părea neschimbat. Aceeași păturică bălțată, același biberon translucid, aceeași ochișori sticloși și albăstrui, aceleași mânuțe încleștate între așternuturi.
Pastile de multivitamine și B-complex, lecitină, acid folic și mai multe enzime extrase din ficat transgenic, toate ovoide, alunecoase, măricele, colorate și cerate, stăteau la locul lor. La locul lor înfipte, lipite, aproape zidite de mortarul excrețiilor și mucozităților, acolo unde privirile lor nu puteau și nu doreau să ajungă între segmentele corpului său.
Cât despre salteluța pufoasă și cearșaful molcuț, înflorat cu crizanteme, bujori și fetițe cu capete mari rotunde și zâmbete până la urechi, așternuturi special concepute, cu capacitate sporită de absorbție... nu mai erau de mult acolo, sub el vreau să spun.
Mai exact din clipa din care, în perioada sa de diviziune celulară accelerată și înmugurire, având nevoie de tot felul de proteine complexe, a început să digere salteaua.
Mai întâi a lins-o încet cu scuipatul său bogat în enzime digestive. Apoi ea s-a topit de la sine în compușii ei primari, gata de supt și lipăit. Biberonul nu era decât o piesâ decorativă de liniștit părinții.
A ajuns și la scândurile și arcurile de la baza patului. Aici s-a oprit așteptând să-i crească o nouă pereche de maxilare cu rădăcină cvintuplă, acoperite de smalț îmbogățit cu particule de siliciu zimțate.
Dotat cu fierăstraie pe măsură, s-a pus pe ros și pe măcinat.

ÎN FAȚĂ INCISIVII DE LAPTE ABIA CĂ MIJEAU, CALMÂNDU-ȘI NUMAI BINE PĂRINȚII ADOPTIVI.

ÎN SPATE ÎNSĂ, MĂCINÂND FĂRĂ ÎNCETARE, PICAU ÎN HRUBA STOMACULUI, SCÂLCIATE ZI ȘI NOAPTE ARCURI ȘI ARCUȘOARE. ALIAJE DIN CE ÎN CE MAI PERFORMANTE SE FORMAU ACOLO.

Din pricina hîrjâielilor și scrâșniturilor metalice, trebuia să râdă mai tot timpul, mai ales la vizita bunicii și bunicului care aveau strania plăcere să îl apuce zdravăn de fălcile obrazului, întinzându-i carnea de pe obraz în toate direcțiile. Vădită plăcere pentru ei, căci acum gângureau ei, nu el.
Nu degeaba se mirau ce caută pilitura asta în gura copilului, de unde clăbucii ăștia în culori iridizante? Iar mămica își ocăra părinții. Cum îndrăzneau să bage mâna în gura copilandrului plină de motorină și cine știe ce alte murdării aduse de pe stradă, din autobuze și mijloace de transport în comun.

Tentația cea mai mare era pentru el, însă. Tare ar fi vrut să vadă ce aromă are calciul spongios și fărâmicios al bătrânilor și dacă nu cumva unghia de la degetul mare i-ar putea servi la ceva.

Poate la decuparea unui nou buric pe lângă cele șapte cu care se împodobise de trei luni încoace de când îl montasera în pat.

Acolo unde fuseseră saltele, cearșafuri, ba chiar podeaua de la etajul inferior, creștea el. Micuț la prima vedere, dând din mânuțe și perechile de piciorușe. înroșite de atâta sînge arterial bogat, oxigenat, sănătos, stând culcat pe multele sale falduri palpitânde, albite și lucioase, colcăind active în întunecimile patului.

Nu-i de mirare că dispăruseră mai toți paraziții casei. Competitorii de toate mărimile, altădată mișunând dispersați în jur cu piciorușele lor chitinoase articulate, nu mai alergau aiurea prin cotloane. Acum mărșăluiau mânați de substanțele endocrine ale micutului nostru, ecto-hormoni emanați prin glande special dezvoltate. Glandele comunicau de minune nevoile și cerințele micuțului – noua regină bebelușă adoptivă a unui nou ghem de ființe vii patrulând pe sub covoare, prin șifoniere și țevi inaccesibile.
Până și naivii săi părinți, proaspăt căsătoriți și sincer îndrăgostiți unul de altul au rămas nedumeriți. Cum se făcea că dintr-o dată, din senin, așa credeau ei sărmănuții, fără insecticide nocive micuțului lor hrăpăreț, libărcile au tulit-o.
Da, și nu numai ele au dispărut ci și foșnetele șoarecilor, micuți și gri, drăgălași și pufoși care altădată mișunau prin căptușeala pereților.

Unde s-or fi dus? Cine i-o fi organizat așa repede, atât de surprinzător și chibzuit? Cine mai știe astăzi când toți sunt preocupați să-și vadă odraslele sănătoase, prospere și căsătorite la casele lor cu copii veseli în fotografii, zâmbind și rânjind întruna.
El știe. Libarca cea mare știe.
Micuțul știe, dupa ce i-a convins pe sfrijiți să-l adopte, a convins turmele casnice de Blatta orientalis, negri și lucioși, grași și zemoși să îi sporească biomasa, promițându-le la rândul său protecție și surse noi de hrană.
Mergeau de minune, pocnind ca niște floricele de porumb între dințișori rânduri, rânduri, mănunchiuri sub gingii. De la ei asimila alcele organe de simț care îl făceau să vadă și să audă orice vibrație din jur și orice urmă de pericol.

S-au asortat de minune cu toate acele viniluri, nailonuri și alte produse de masă plastică care fermentau liniștite în stomacul sau multi-compartimentat. Era chiar plăcut, se visa vacă blândă pe covorul de iarbă grasă din dormitor, rumegând agale toate substanțele petrochimiei moderne.
Rumegând pungi, elastice, nasturi, ciorapii mamei sau șlapii tatălui. De aia nu mai știa nimeni de ce nu sunt la locul lor.
Nu s-a atins de suzetă. Suzeta era de neatins. Ea trebuia să stea jucăușa la suprafața vizibilă a trupului, în colțul stâng al gurii sale din mijloc de pe trunchiul central, o excrescență dorsală de la baza burții anterioare...
Sincer să fiu, cred că nici el nu mai era sigur unde se află exact. Dar oricum suzeta acolo ramânea, nemișcată la locul ei. Detaliu cauciucat al fațadei sale umanoide protective.

Când o sugea, trebuia sâ se gândească întotdeuna la alte gusturi ca să nu o scuipe în fata nemulțumita a tatălui său. Atunci când era nemulțumită, ca de obicei radia cu o veselie de nedescris și de neînțeles. Știind pe ascuns că își va legănă veșnic fiul.
Când se simțea singur i se citeau sau i se spuneau povești. Nu cu zâne, elfi, dragoni, căpcăuni înfometați sau prinți afemeiați. I se spuneau povești cu sfinți, cu sfinți curajoși însă cu meniri stranii. Sfinți care întotdeuna se retrageau undeva și începeau să crească. Asta îi amintea de el și îi plăcea. Desigur, el nu era un sfânt, nici pe departe. Nu-i șoptea mămica sa în urechea sa, acolo unde nu răsărise încă mugurele de limbă nouă: că este un "obrăznicuț, nerușinat și mititel".
Numai el cunoștea limitele, acelea care nu se opreau la marginile patului, nici la vecina de jos, care de mult nu mai locuia acolo singură. Preferata lui era povestea sfântului Antonie din deșert.
Lui, sfântului, îi plăcuseră locurile singuratice și sumbre, tot așa cum pântecelor lui îi plăceau adânciturile de sub pat.
Antonie s-a dus într-o zi la niște morminte și rugând pe un prieten să-i aducă peste câteva zile pâine (ca să crească – a chicotit mititelul în sinea lui) a intrat în unul din morminte, și a rămas acolo singur, ca în felul acesta, asuprindu-și viața (o simplă figură de stil, desigur, sperând că va căpăta mai multă hrană), să se apropie mai tare...
Da și se apropiase. Oricum era prea mic ca să înțeleagă, așa ziceau toți. Prea mic? El înțelegea mai bine decât toți cum Antonie dorea cu orice preț să se apropie de stadiul larvar final. Unde, ca o nouă nimfă triumfătoare, să-și poată umfla abdomenul și apendicele ventrale numeroase dilatate sub presiunea lichidelor vitale.
Era un proces complicat, dar merita. Merita doar și pentru simplul fapt că iți oferea o mutație a conștiinței. O nouă treaptă pe drumul către dezghiocarea polimorfă. Puteai să te bucuri drept urmare de un singur lucru deodată, dar în mai multe rânduri.

Așadar, atunci când îi aduceau la pătuț diferiți copilași de prin vecini; fetițe cu plete dalbe și pistrui stropșiți, băieți cu obrajori catifelați și urechiușe fragede, ei bine - era zi de sărbătoare.

El îi consuma din priviri admirându-le grația, inocența și mai ales frăgezimea reciclabilă.
Nici ei nu aveau remușcări atunci când îi reproduceau năzdrăvăniile în curțile școlilor și pătucurile lor plăcut mirositoare din oraș. Năzdrăvănii ale naibii de reale și adevarate.
Semănau leit cu cei care sosiseră aici, inocenți, lângă pătuțul său. Iar restul zăceau acum chirciți în placentele special dezvoltate pentru a-i adăposti de toate relele, aparatele, jocurile inutile și plasmele nocive.
Nici nu avea încotro, căci avea nevoie urgentă de celulele lor tinere și ale tale. Cei cincispreze rinichi ai săi nu-i mai ajungeau nici pe departe la cantitatea de acid uric pe care trebuia să o elimine sub forma de blocuri de cuarțită galbenă concatenate.

Cât despre părinții acelor copii nu aveau decât să măture cu grijă în jurul pătuțurilor solide și bine ancorate în podelele de beton. Curățind cu grijă praful care se aduna acolo, însă neîndrăznind dintr-un instinct de autoprezervare să privească mai în profunzime. Sub pat, sub așternuturi, sub cearșafuri, sub saltele jilave.

DAR NIMENI NU O SĂ ÎI APERE DE CEEA CE LE ESTE DRAG, DE CEEA CE NU SE POT LIPSI. DE CEEA CE NU POT SĂ DESLUȘEASCĂ ÎN BEZNA MULTICELULARĂ CARE ÎI AȘTEAPTĂ VIOAIE.

BROMURIM:

TINERI CU CHEF DE TĂVĂLEALĂ; SOȚI INSISTENȚI; RUDE CU CARE ADULTERUL A SCĂPAT DE SUB

→ CONTROL!

COMANDĂ BROȘURA NOASTRĂ ȘI AFLĂ ÎN 3 PAȘI SIMPLI CUM SĂ CONTROLEZI FLUXUL INTIM DE FLUIDE SEMINALE, PRECUM ȘI COMPOZIȚIA CHIMICĂ A ACESTORA!!!!

STATUL ÎȚI VREA COPIII LA MUNCĂ!

FEMEIA ȘI COPILUL

SINGURA FUNDAȚIE NONGUVERNAMENTALĂ PARAMONARHICĂ DEDICATĂ LEGIFERĂRII IDENTITĂȚII DINTRE FEMEIE-MAMĂ-SARCINĂ! DONEAZĂ AZI DACĂ DOREȘTI STOPAREA SUICIDULUI DE GRADUL II!!

SEVER

CABINETUL DL^ui DOCTOR CINCINAT SFECLĂNBURG SPECIALIST DE RENUME ȘI VETERAN ILEGALIST DE CEA MAI ÎNALTĂ ȚINUTĂ! ÎNTRERUPĂTOR DE SARCINI CU DEZLEGARE SPECIALĂ DE LA PROTECȚIA COPILULUI$$$

CORPULTEHNIC TREBUIE UNS ÎN ADÂNCIME ȘI ÎNPERMANENȚĂ.

FOLOSIȚI:

AFINITATEA NATURALĂ DINTRE CELE DOUĂ DEGETE INDICATE, PENTRU A EXTRAGE FĂTUL CU PROMPTITUDINE ȘI CU MINIMĂ ASISTENȚĂ_

MEGASTERIL!

• INTRĂ ÎN CURSA CONTRACRONOMETRU PENTRU AUTOANIHILAREA STIRPEI EUROPENE!
PROFITĂ DE CONSULTANȚĂ DE SPECIALITATE ȘI DE SECURITATE DUIOASĂ! AGENȚI DE PAZĂ CU EXPERIENȚĂ ÎN ÎNTRERUPERI VOR FI CU TINE LA FIECARE PAS!!

ABORTIONS ENFORCERS

OPERĂM ȘI ÎN ZONE DE CONFLICT SAU SUB LEGISLAȚII INAPOIATE INACCEPTABIL!!!

LIMOFAST:

FURNIZORUL DUMNEAVOASTRĂ NUMĂRUL UNU ÎN MATERIE DE COJI DE LĂMÂIE SPĂLATE CU SĂPUN ȘI FIERTE ÎN ALCOOL DE 90 DE GRADE! AVEM STOCURI ÎNCĂPĂTOARE ȘI PUTEM SATISFACE COMENZI ZILNICE DE PÂNĂ LA 5 TONE METRICE.

BIOS

Simina Guga a studiat sociologie și antropologie, dar universitatea nu a ajutat-o deloc să înțeleagă realitatea din jur. În ultimii 6 ani, a lucrat ca cercetătoare pe subiecte legate de migrație, precum și în calitate de consilier pentru imigranții și refugiații din România. Încearcă să învețe arabă, planifică să plece în Palestina, își dorește ca oamenii să se poată mișca liberi și să poată alege unde și cum vor să trăiască. Face parte din câteva grupuri activiste informale împreună cu care încearcă să vadă ce mai e de făcut.

Irina Costache este doctorandă în cadrul departamentului de Studii de Gen (CEU) unde lucrează la o teză despre corporalitate în comunism. Până să aplice lentila feministă peste istoria recentă a mai scris și despre fotbal feminin, femei tinere și sărăcie și mai recent feminism și curatoriat. În general o interesează orice are legătură cu femeile.

Biroul de Cercetări Melodramatice este o instituție fondată în 2009 de către Irina Gheorghe și Alina Popa, ce urmărește circuitul capitalului sentimental care determină relațiile sociale, politice și implicit economice.
www.thebureauofmelodramaticresearch.blogspot.ro

Ștefan Tiron (Megatron) - botcarnal care ciripește despre naturi-culturi, cyborgfeminism, drepturi reproductive, murdărie, dogme biologice din trecut și prezent, agnotologie. Locație: citoplasma, România. Ex-curator, slacktivist și traficant de informație. Membru cu drepturi depline la Kunsthalle Batiștei.
www.kunsthalle.ro
www.bio-matter.tumblr.com
twitter: @TironStefan

Mihai Lukacs este un teoretician / artivist / cercetător queer-feminist. Este interesat teoretic și performativ de intersubiectivitate, noul materialism, comunism, isteria masculină, postumanism, inegalități globale.

Cristian Darstar (Akira), membru fondator comix SEFEU, celebru mangaka din Brașov / Întorsura Buzăului, contributor la primul fanzin Manga.Inc, revista Otaku Magazine și CosplayGen, un luptător neobosit întru emanciparea benzilor desenate de sub tirania prețului și a luxului.
www.dinauntru.blogspot.com

Nae Timotei studiază arhitectura sediilor de supereroi, inițiază revista COAPSE, membru fondator comix SEFEU, pictor de biserici, contributor Manga. Inc, Otaku Magazine, un luptător neobosit întru emanciparea benzilor desenate de sub tirania prețurilor și a luxului.
www.sefeu.blogspot.com

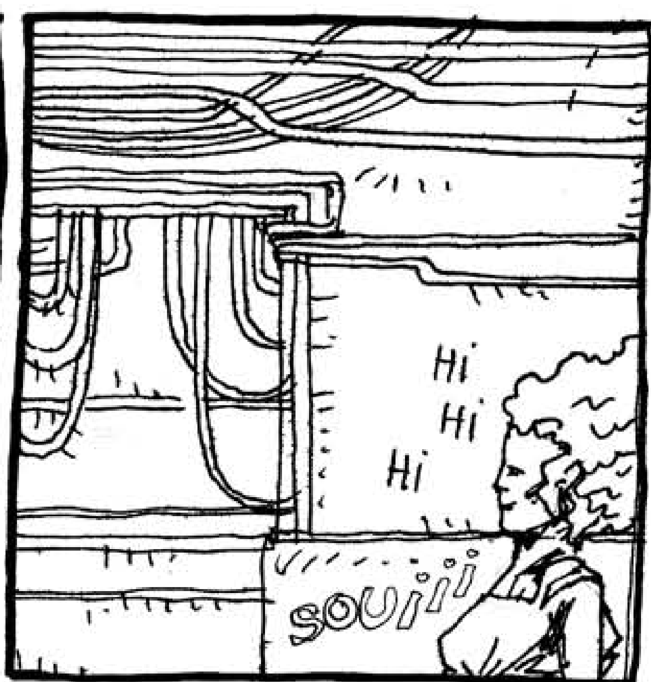
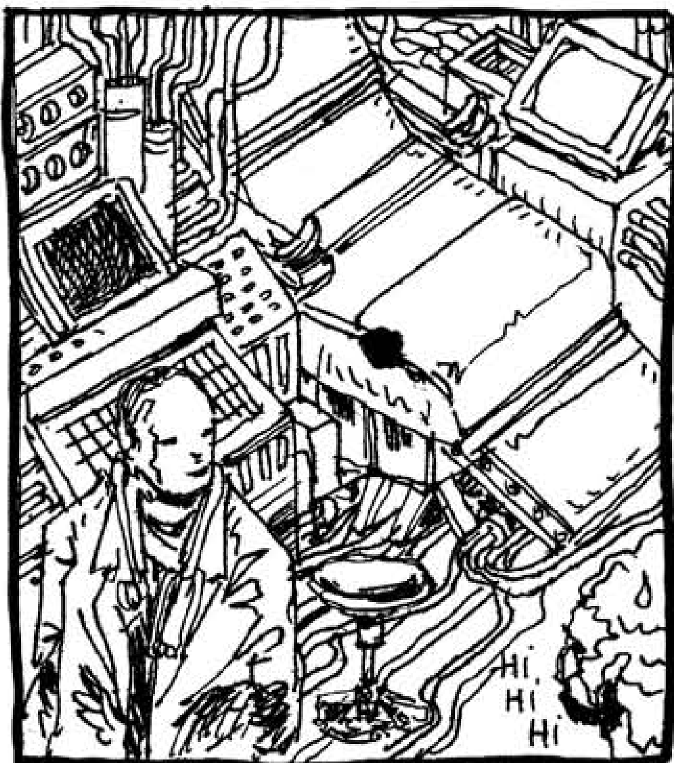
Design **Otilia Mihalcea**

Tipar **Peggy Production București**
www.peggy.ro

Această publicație a fost produsă în cadrul expoziției *Din spatele scenei,* ca urmare a open call-ului lansat de Salonul de proiecte în iulie 2011.
Perioada: 22 iunie - 5 august 2012
Adresa: Calea Moșilor 62-68, etaj 2, București

Salonul de proiecte este o inițiativă a Magdei Radu și a Alexandrei Croitoru ce beneficiază de sprijinul financiar și logistic oferit de MNAC. Această inițiativă își propune realizarea unor expoziții, prezentări și dezbateri care se vor focaliza asupra artei contemporane din România, punând producțiile tinerilor artiști într-un context generațional mai larg.
www.salonuldeproiecte.ro

OUIIAA

SĂNĂTATEX

Hi
Hi
Hi
SOUIII

HI
HI
HI

AICI AVEM UN TRILION DE CIPURI PENTRU SĂNĂTATE CALCULABILĂ..

250% XPC PLUS 12340 COD 753, 230 MG.

DENSITATE ÎN LIMITE, 800-LE ESTE LA LOCUL SĂU..

LA NIVELUL 4 SÎNT CONDIȚII OPTIME, 300 DE OSTROPICAȘI PER ML, 7500 DE BORI...

GIGA
GIGA
BUN..
BUN...

DOMNULE, FELICITĂRI, FEMEA DUMNEAVOASTRĂ E COMPLECT SĂNĂTOASĂ!
AHAM.. AM TOTALĂ ÎNCREDERE ÎN METODELE DVS.!!
AȘA PUTEȚI FI CU EA ȘI STERILI SIMULTAN!!

CONFORM DATELOR NOASTRE, BĂRBATUL ESTE MULȚUMIT ȘI FEMEIA SĂNĂTOASĂ.. COPILUL VA ÎNDEPLINI ÎN MARE TOATE STANDARDELE